

BİNBİR ROMAN

Cilt: 7 - Sayı: 155 - 25 Kuruş

2 - Mayıs - Çarşamba - 1951

ARADIĞIM KADIN

NE OLURSA OLSUN GİTME LİYİM.. HIÇ OLMAZSA ANNEMİN BİR KEREÇİK OLSUN YÜZÜNÜ GÖRMELİYİM..

63/1

PAULO, NIŞANLISININ ÜZÜLMEMESİ İÇİN BUNA ENGEL OLMAK İSTEDİ..

TELİ SEN DE OKUDUN.. MERHUMENİN SON ARZUSU CENAZESİNDE KİMSENİN BULUNMAMASIDIR..

NEDEN BUNU İSTEDİ ACABA? YOKSA ANNEM CEMİYETE DÜŞMAN BİR KADIN MIYDI?

DEĞİLDİ.. BURADA HİÇBİR YAKINI YOKTU. YEGÂNE ARZULADIĞI İN SAN SENDİN MATİLDE.. SENİN BURADA OLDUĞUNU BİLİYOR.

BÖYLE SÖYLEME VIOLONA.. KONTES SENİ DE SEVİYORDU...

EYET AMA SON VAZİFEME DAVET EDECEK KADAR DEĞİL.. BUDA TABİT BİR ŞEYDİ. BENİ ÖZ EVLADI GİBİ SEVECEK DEĞİLDİ YA.. BEN SOKAKTA BULUNMUŞ BİR KIZIM..

VIOLONA ACI SÖZLER SÖYLEME..

MATİLDE HAKLI... SÖYLEDİKLERİNİZİN HİÇBİRİ VARİT OLAMAZ VIOLONA.. SİZİ KIZI GİBİ SEVİYORDU. BUNU SEN DE BİLİRSİN.. ÖLÜRKEN YANINA KİMSEYİ İSTEMEYİŞİ YALNIZLIĞI SEVMESİN DEN İLERİ GELİYOR TABİT..

ONU GÖRMEK İSTİYORDUM KALBİME ONUN HAYALİNİ HAKETMEK İSTİYORDUM. SONRA BUNU YAPAMAZ. SAM BANA DAİMİ BİR HÜSRAN OLLUR..

AMA SEVGİLİM DÜŞÜN BİR KERE...

155/1

PAVLO BENİM İÇİN
ÇOK ŞEYLER KAT-
LANDI.. BU ARZU-
MU DA YERİNE
GETİR..

SENİ ANLIYORUM. FAKAT İYİ DÜ-
ŞÜN.. GİDECEĞİMİZ YER BİR HAY-
LI UZAK..

ZİYANİ YOK.. ONU
YİNE GÖRÜRÜM YA

ÖYLEYSE FAZLA ISRAR
ETMİYECEĞİM. HAYDI GİDELİM

63/2

HAYDİ
VİOLONA HAZIRLAN
GİDİYORUZ.

HAYIR
BEN ANNEMİN SON
ARZUSUNU YERİNE
GETİRECEĞİM
GİTMİYE-
CEĞİM..

ZAVALLI VİOLONA
BUGÜN İKİ DEFA
ANNESİNİ KAY-
BETTİ..

EVET.. FAKAT KONTESİN ONA İYİ BAĞLI
OLDUĞUNU ÇOK İYİ BİLİYORUM. FAKAT
ONU NASIL İKNA ETMELİ..

MATİLDEYLE
PAVLO TRANŞ'A GİTMEĞE
HAZIRLANIRLARKEN ERNESTO
İTALYAYA GİTMEKTEYDİ.

İNŞALLAH TELGRAF ELLERİ-
NE ZAMANINDA GEÇMİŞTİR.
BİLHASSA "ÇOK ACELE" GEKTİM.
ARTIK ÜST TARAFI BRİLLDYA
AİT BİR İŞ..

MİLÂNDA VARIR VARMAZ
BRİLLONUN YANINA KOŞTU.

İŞTE GELDİM. O EĞRİ BURU-
NUN CAZİBESİNDEN KUR-
TULAMIYORUM BİR
TÜRLÜ.

AMA BEN SANA
ÜÇ GÜNDEN
EWEL PASA
PORTUNU HA-
ZIRLIYAMAM
DEMİŞTİM.

AMA BEN AMERİ-
KADAN VAZ GEÇTİM..
KUZEY AVRUPAYA GİDE-
CEĞİM.. HELE BAK ŞUNA..
BU NEDİR?

İSVİÇRE İÇİN
BİR PASAPORT
YANI NE DE-
MEK İSTİYOR-
SUN?

ARKASI VAR

ISS/2

Müthiş İntikam

Yazan: André Paul Duchateau
Çeviren: Sayhan Bilbaşar

Hizmetçilerinin izinli olduğu çarşamba günü Irene Cadieu kocasını zehirledi. Bu hâdise, aylardan beri hazırlanmış olan bir plânın tatbik mevkiine konuşuydu. Uzun zamandan beri, tekerlekli iskemlesinin üzerinde hep kocasından intikam çarelerini aramış ve nihayet arzusunu yerine getirmişti.

Philippe Cadieu bundan beş sene evvel Irene ile aşk yüzünden evlenmiş değildi. Onunla evlenmişti; çünkü Irene başka birinden gebeydi ve bir çocuk dünyaya getirmek üzere bulunuyordu. Genç kadının ailesi Philippe'e bu beklenmedik kurtarıcıya pek güler yüz göstermişlerdi.

Bu izdivaç Philippe'in işine geliyordu. Çünkü kendisi bir evlât dünyaya getirecek iktidardan mahrum bulunuyordu ve nesebinin devam etmesini de çok arzu ediyordu. Onun için bu gibi bir çareye baş vurmaktan gayri yol bulmamıştı... Ama ne yazık ki çocuk ölü doğdu.

Bu izdivaç tabii ki artık muvaffak olamazdı. Philippe, Irene'ye bir karıdan ziyade kâhya kadın muamelesi yapıyordu. Altı ay bu hale tahammül eden kadın sonunda onu başka bir erkekle aldatmağa başladı.

Philippe vaziyeti biliyor, fakat karısından bir nevi intikam almak için hiç ehemmiyet vermiyormuş gibi gözüküyordu.

Böyle sessiz bir silâh kullanmak kadın üzerinde pek tesirli oldu. Bazı geceler esnasında karısına bir tek kelime söylemediği oluyordu. Bir defa kadın hırsla kapılarak rasgele, ufak, asabi darbeler indirmişti. Philippe hiçbir hareket yapmadı ve acıyan nazarlarla yüzüne baktıktan sonra çıkıp gitti.

Seneler geçtikçe Irene'in ıstırapı fazlaladı. Ve nihayetinde o da kocasına kendi silâhıyla hücum etmeyi akıl etti. Artık Philippe'ten hiçbir şeyi saklamıyor, Palermo adlı İtalyan sevgiliyle bir gün olup kaçacağını hiç çekinmeden söylüyordu. Bir gün

Philippe:

— Beni hiçbir zaman terkede-miyeceksin, dedi. Öyle bir şey yapacağım ki, yanımdan katiiyen ayrılmıyacaksın. Bu sözümü unut-ma.

Bu konuşmadan on gün sonra Irene temizlemekte olduğu pencere-den sokağa düştü. Kazaya, tut-makta olduğu pencereyi bir an bırakmak suretiyle Philippe se-bep olmuştur.

Hastaneye kaldırıldığı zaman Irene'in kötürüm olduğu meydana çıktı. Kadın artık Philippe'ten tam mânasiyle nefret etmeğe başladı. Zira pencereyi mahsus bırakıp onu sakatlamak istediğinden emin bulunuyordu.

Irene birkaç ay sonra hastaneyi terkettiği zaman tanıtmıyacak bir haldeydi. Sanki beş yıl birden yaşlanmış ve eski gençliğinden, güzelliğinden eser kalmamıştı. Artık tekerlekli bir iskemleye oturup kalıyor ve bu iskemleyi yürüterek yer değiştirebiliyordu.

Philippe'ten büsbütün nefret ediyor ve o akşamları isten dön-düğü zaman şeytan görmüş gibi oluyordu. İntikam almağa karar verdi ve uzun zaman hazırladığı plânı nihayet bir çarşamba günü tatbik etmeye başladı.

O gün Philippe işinden saat altı buçukta dönmüştü. Irene'e şöyle bir selâm verdikten sonra:

— Bari sofrayı hazırlıyayım, dedi. Yine soğuk yiyecekler var tabii

— Tabii, hizmetçinin hasta ol-duğunu biliyorsun.

Biraz durduktan sonra tereddütle ilâve etti:

— Yemekten önce bir hakve içmek ister misin?

— Sen içecek mi-sin?

— Eyet.

— Öyleyse ben de içerim.

Sonra kalkarak mutfaka gitti. Dön-düğü zaman elin-de dolu bir kah-velik vardı. Irene

hemen tekerlekli iskemlesini sü-re-rek büfenin yanına gitmişti. İki fincan çıkardı ve bir tanesini, ka-zayla olmuş gibi yere bıraktı.

Philippe yerdeki kırıklara ba-karak:

— Bana bıraksaydın alırdım, dedi. Sonra mutfaktan getirdiği bir faras ve süpürgeyle porselen parçalarını toplayıp götürdü. Bu sırada Irene başka bir fincan çı-karmış ve kocası dışardayken bun-lardan birine beyaz bir toz koy-muştu. Philippe içeri girdiği za-man iki fincan da dolmuş bulun-u-yordu. Irene içinde zehir bulunan fincanı kocasına bırakarak öteki-ni dudaklarına götürdü. Yüzünde bezgin bir ifade vardı.

Yemekten sonra Philippe kar-nında sancılar hissetmeğe başla-mıştı. Bu sancılar şiddetlenince adam:

— Bana da ne oluyor? dedi. Dokunacak bir şey de yemedim.

Irene yüzünde acı bir gülüşle konuştu:

— Sen zehirlendin. Hem de be-nim kahve fincanına koyduğum arsenikle.

«Beni hiçbir za-man terkede-miyeceksin! Sana öyle bir şey ya-pacağım ki, ya-nımdan kat'i-yen ayrılamıy-a-caksın. Bu sö-zümü unutma!».

Philippe karısının söylediklerini anlamıyor gibiydi.

— Pek iyi ama niçin? dedi.

Beni niçin öldürmek istedin?

— Beni kötürüm bıraktığın için.

— Ne?. Sen deli misin Irene. Pencereyi mahsus bıraktım mı sanıyorsun. Vallahi kazaydı. Ne sersemmişsin.

Philippe birden müthiş bir sancıyla büküldü. Doğruduğu zaman gözlerinden dehşet okunu-yordu. Karısının üzerine atıldı ve kuvvetli parmakları arasına aldı-ğı boğazını, kadının başı cansız bir halde yere düşmeden bırak-madı. Sonra o da kendini kay-betti.

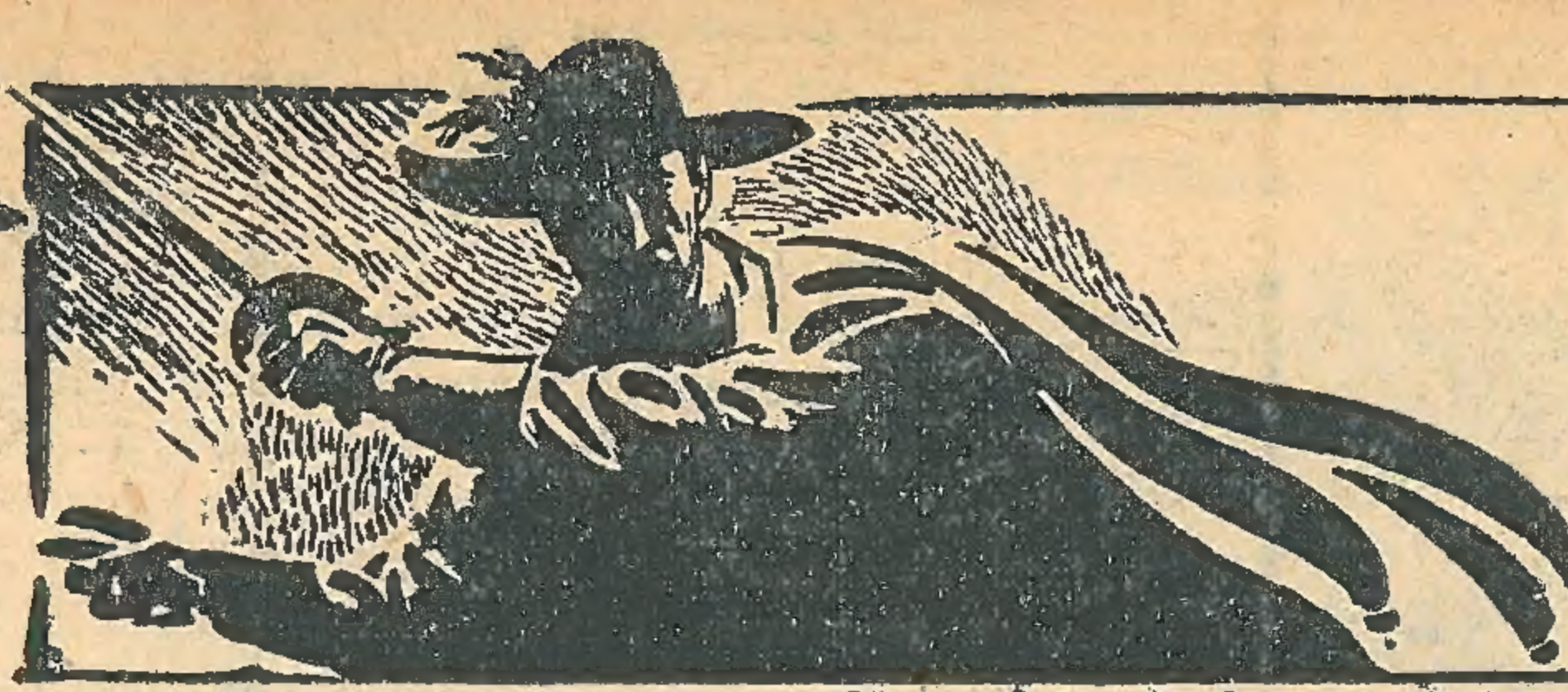
Aklı başına geldiği zaman sa-bah olmuştu. Bir an için akşamki hâdiselerin rüya olduğunu sandı. Ama Irene'in cesedi tekerlekli is-kemlenin üzerinde oturuyordu.

Philippe hakikati birkaç dakika sonra, polisler tarafından tevkif edildiği zaman anladı. Irene ona insanı öldürmeyecek miktarda ar-senik vermiş ve bu şekilde hiddete sevkedip cinayet işleterek intikamını almıştı.

Muhakemede Philippe Cadieu karısını taammüden öldürmekle itham edildi. İlk teşebbüsü olan pencere hâdisesi istediği neticeyi vermeyince şeytanca bir plânın tatbikine girişmiş ve zararsız mik-

(Arlası 4. sayfada)





SIYAH PELELERİN Lİ ADAM

YAZAN
RAFAEL
SABATINI

Tarihî Aşk ve Macera Romanı: 31

— İki günahın seni muazzep ediyor oğlum, dedi. Bunlardan biri gurur, diğeri de fazla yemek yemek suretile nefse düşkünlüktür. Bu gururdan vazgeç oğlum. İnsan en büyük hataları gururu yüzünden işlemiş, Allahın bütün lânetlerini üzerine toplamıştır.

Kral:

— Ama ben bütün hayatım boyunca mahviyet gösterdim... diyecek oldu. Fakat o andaki mevkînin verdiği cesaretle papaz sözünü kesti:

— Öyleyse geceleri düştüğün kâbus nereden geliyor?

— Nereden mi? Bu dinsiz İngiliz kadınının kurban etmeğe karar verdiği asilzadelerime olan sevgimden, korkum ve teessürüm yüzünden...

— Onları kurtarmanıza mâni olan gururunuzu yenmedikçe bu böyle olacaktır.

— Ne? İspanya kralı olan ben, ben mi bu küstahça emre boyun eğeceğim?...

— Gururunuzun büyük günahı, sekiz asilzadenin hayatı mevzuu bahseldüğü bir sırada size başınız yukarıda gezmek imkânını vermiyecektir...

Kral cismanî bir acı duyuyormuş gibi inledi. Sonra birdenbire kurtuluş çaresi gibi gözükken bir noktayı hatırladı.

— Ben istesem de bir şey yapamam. Bu benim elimde olmayan bir şey. Ben sadece İspanya kralıyım... Mukaddes Daireye hükmedemem. Allahın saltanatına karşı koyamam. Mağrur olmakla itham ettiğiniz ben, böyle bir harekete cesaret edemem...

Rahip bu sözlerle gülmüştü.

— Böyle bir hiyle ile Allahı aldatığınızı zannediyorsunuz. Allah aldanır mı sanıyorsunuz? Ondan herhangi bir şey gizlemek mümkün müdür? Eğer İspanyanın menfaati namına enkizisyon işlerine müdahale etmek isterseniz; baş enkizitör sizi red mi edecek? Hiçbir İspanya kralı böyle bir harekette bulunmadı mı? Allaha karşı dürüst olun kral Filip. Sırtınızdaki bu gurur kisvesini atın. Bu bir lânet süsüdür...

Kral ona baktı Başını çevirdi. Gözlerinde gurur âdeta can çekişiyordu.

— Kendimi âciz mi göreyim, diye mırıldandı...

Frey Diego:

— Kendi ağzıyla itiraf ettin oğlum, diye haykırdı. Kendi ağzıyla itiraf ettin. Kendimi âciz mi göreyim diye soruyorsun? Evet... Yoksa Allah sonunda senin kibirini kıracaktır. Bu kâbuslardan

başka türlü kurtulmak çaresi yok. Kucagınızdaki kanlı başlar size gülümsüyorlar, bu başlar, sizi seven, size hizmet etmiş olan, hayatlarını krallarının ve memleketlerinin uğrunda feda etmekten çekinmemiş adamların başlarıdır. Bu başları, gururunuzun tutamadığı baltanın altına koyduktan sonra ne olacak? Sizi biracaklar mı zannediyorsunuz? Siz kâbustan aklınızı kaybedinceye kadar etrafınızda zıplıyacaktırlar.

Kral vahşi bir sesle:

— Yeter, diye haykırdı. Gözleri yerinden uğramış, bütün vücudu titriyordu. Gururundan fedakârlık yapacak, başını eğecek, bu dinsiz kadının, küstahça arzusununu yerine getirecekti.

Rahip, yumuşak, sakın bir sesle:

tirildiği zaman kendisi orada yoktu. Kâtip Rodriguez kralın baş enkizisyoncuya hitaben yazdırıp imzalıyarak, mühürlendiği mektubu Sir Gervase'a verdi. Sonra ezbere ders okur gibi vaziyetten kendisini haberdar etti...

Kral hazretleri, İngiltere kraliçesinin mektup mevzuatını düğündükten sonra, istenilenleri kabule karar vermişti. Bu, herhangi bir boyun eğiş şeklinde değil sadece bir İspanyol asilzadesinin işlediği hatayı takdir ederek, İspanyanın şerefi dolayısıyla bunu düzeltmek istemesinden ileri geliyordu.

Bu mukaddimedden sonra mektubu Gervase'a vererek devam etti:

— Tahliyesi istenen kadın Don

Sir Gervase titreyen ellerile mektubu aldı. Toledo ile Escuriale arasındaki mesafeyi biliyordu. Bir mucize olsa bile yine geç kalacaktı. Kral da onun kadar merak ve heyecan içinde idi.

Rodriguez aynı zamanda kendisine Toledo'ya kadar refakat edecek muhafızlar da temin edildiğini ve menzillerde kraliyet postasına ait atların da emrine âmade olduğunu söyledi. Ve kralın Toledo'dan Santander'e kadar kendisine her türlü kolaylığın gösterilmesini mübeyyin imzalı, mühürlü bir de emirnamesini verdi. Sonra daha fazla gecikmemesini, hemen yola çıkmasını söyleyerek Sir Gervase'i kapıya kadar teşyi etti.

Kendisini hapisten çıkaran zabitle beraber avluya indiler. Orada altı süvari ve gedekte bir hayvanla onları bekleyen başka bir subaya teslim edildi. Selâmları kendisine iade edildi. Atına atladı, süvarilerin başına geçerek, diğer subayla yanyana Escuriale'den çıkarıldı. Gurdauona dağlarının granit yığınından sıyrılıp Villalto'ya doğru hayvanlarını sürmeğe başladılar...

Oradan cenuba sarkarak çayın büyük Togoe nehrine döküldüğü vadi boyunca ilerlediler. Fakat arazi son derecede kötü olduğu için istenildiği kadar süratle yol alamıyorlardı. Nitekim Duverte'deki menzile geldikleri zaman akşam oluyordu.

Toledo'ya daha kırk millik yolları vardı. Ateş âyininin öğleden sonra yapılacağı Sir John'a haber verildiği için genç adam yerinde duramıyordu. Yanındaki subay Duverte'de bir saat kadar dinlenmelerini teklif ettiği zaman Gervase kabul etmedi.

Sir Gervase yaşında genç, yakışıklı bir subay olan yol arkadaşı Gervase'a mümkün olduğu kadar terbiyeli ve nazikâne muamele ediyordu. Fakat Gervase yarım yamalak İspanyolcasıyla onun tam bir taşra şivesiyle söylediklerini pek zor anlıyor, yahut hiç anlamıyordu.

Duverte'de kendilerini bir akşılık bekliyordu. Oradaki atlardan ancak üç tanesi işlerine yarıyacak vaziyette, diğerleri çok yorgundu. Bir kısmı da baş enkizisyoncunun Madrid Devlet Meclisine gönderdiği kuriye ve maiyetindekilere verilmişti.

Nuvo Lopez adındaki genç subay çaresizlik içinde başını salladıktan sonra:

— Yapacak bir şey yok, dedi.

Bu lâkırdı karşısında deliye dönen Sir Gervase:

— Yapacak bir şey yok mu? diye bağırdı. Fakat yarın sabah Toledoda olmam için 'mühim' bir şey yapılmalı.

— İmkânı yok...

Subay geceyi at üstünde geçirmeyeceği için memnundu.

— Altı saate kadar, kurienin burada bıraktığı hayvanlar dinlenmiş olur. Onlar da süratli gidemezler...

Sir Gervase, Don Nuvo'nun ne demek istediğini anlamaktan ziyade hissediyordu. Subayın kendisini lâkıyla anlayabilmesi için yavaş, yavaş konuştu.

(Arkası var)



«Kendi ağzıyla itiraf ettin oğlum!...»

— Şimdi artık göklerin bütün nimetlerine nail olmuş olarak rahat ve huzur içinde yatabilirsiniz oğlum, dedi...

XXIII

Auto Da Fé (Âyini)

Bu neticeden sonra kral, büyük bir sabırsızlık ve telaşla karar verdiği şeyi yerine getirmek arzusununa kapıldı.

Çarşamba günü öğleden bir saat evvel, ümitsizlik içinde çılgına dönen Sir Gervase Crosby hapsedildiği Escuriale'in alt katlarındaki taş odadan çıkarıldı.

Kral, enkizisyoncuların işkence odasında kemiklerinin kırılmasını temenni ettiği bu adamın yüzünü bir daha görmek istemediği için, Crosby kralın çalışma odasına ge-

Pedro de Mendoza yLuna'yı dalâlete düşürüp onu İspanyaya getirmesi için büyü yaptığı ithamı ve dine hakaret suçıyla (Mukaddes Daire) de mahpus bulunuyor. İspanyaya ayak bastığından beri enkizisyoncuların nezareti altında ve halen de Toledo'daki (Mukaddes Ev) hapishanesindedir. Şimdiye kadar kendisine en ufak bir kötülük yapılmamıştır. Yarın tesit edilecek Ateş âyininde cezaya çarılacağı için bu mektubu mümkün olan süratle baş enkizitör Toledo baş piskoposu kardinal Don Gaspar'a hemen ulaştırmanız lazım. Mektupta kadının size teslim edilmesi yazılıdır. Kral tarafından bu kadınla beraber İspanyayı terketmeniz için size on dört gün müsaade verilmiştir. Eğer bu müddetten sonra yine İspanyada bulunursanız hâdisat tamamiyle aleyhinize dönecektir.

MÜTHİŞ İNTİKAM

(3. sayfadan devam)

tarda arsenik aldıktan sonra karısını boğarak öldürmüştü. Neticede giyotinle kafası kesilmek suretiyle idamına karar verildi.

Davanın başından sonuna kadar Philippe aynı şeyi söylemekte ısrar etmişti. Dedikine göre pencere hâdisesi tamamen kaza olup onun hiçbir sulniyeti yoktu. Hâdiselerin böyle plân dahilinde gibi bir zahiri görünüşe sahip olmaları sırf şanssızlıktı.

Tabii doğru söylediğine kimseyi inandıramadı.



NAT PINKERTON



KİMSEYE MÜSAMAHHA GÖSTEREMEM. YA SÖY. LERSİN. YA ZINDANI BOYLARSIN.



BEN SENİN FİYAKANI BOZARIM VENÜS.. BAYLAR, MUGGERLE KADINI BULMAK İSTERSENİZ NORTFİLD YOLUNU TUTUN



BEN NORT FİLD AVCI LİK KULÜ-BÜNE Gİ-DİYORUM

OKEY NAT.. AMA JANDAR MALAR SEN-DEN EWEL GİDECEK.. TELE-FON ET-TİM.



BU SİRADA KLÜPTEN BİRAZ UZAKTA

BANA BAK.. BU DÖRDÜNCÜ YER.. AMA ZÜMRÜT YOK..

BU SE-FER YANILMI-YORUM



İNŞALLAH.. YOKSA SEN DE ZÜMRÜT-LERİN YANINI BOYLAR-SIN..



BURA-DA DA ZÜMRÜT YOK..

BELKİ DE ŞU AĞACIN DİBİ-NE ATMIŞIM.. DİR..



SEN BENİ ATLATIYOR-SUN.. AMA BEN SENİN AĞZINDAN LÂF ALMASINI Bİ-LİRİM.

AH MİT. MUGGER-YOK-YOK YAPMAYIN..



O NE O.. POLİS ALARMINA BENZİYORDU.

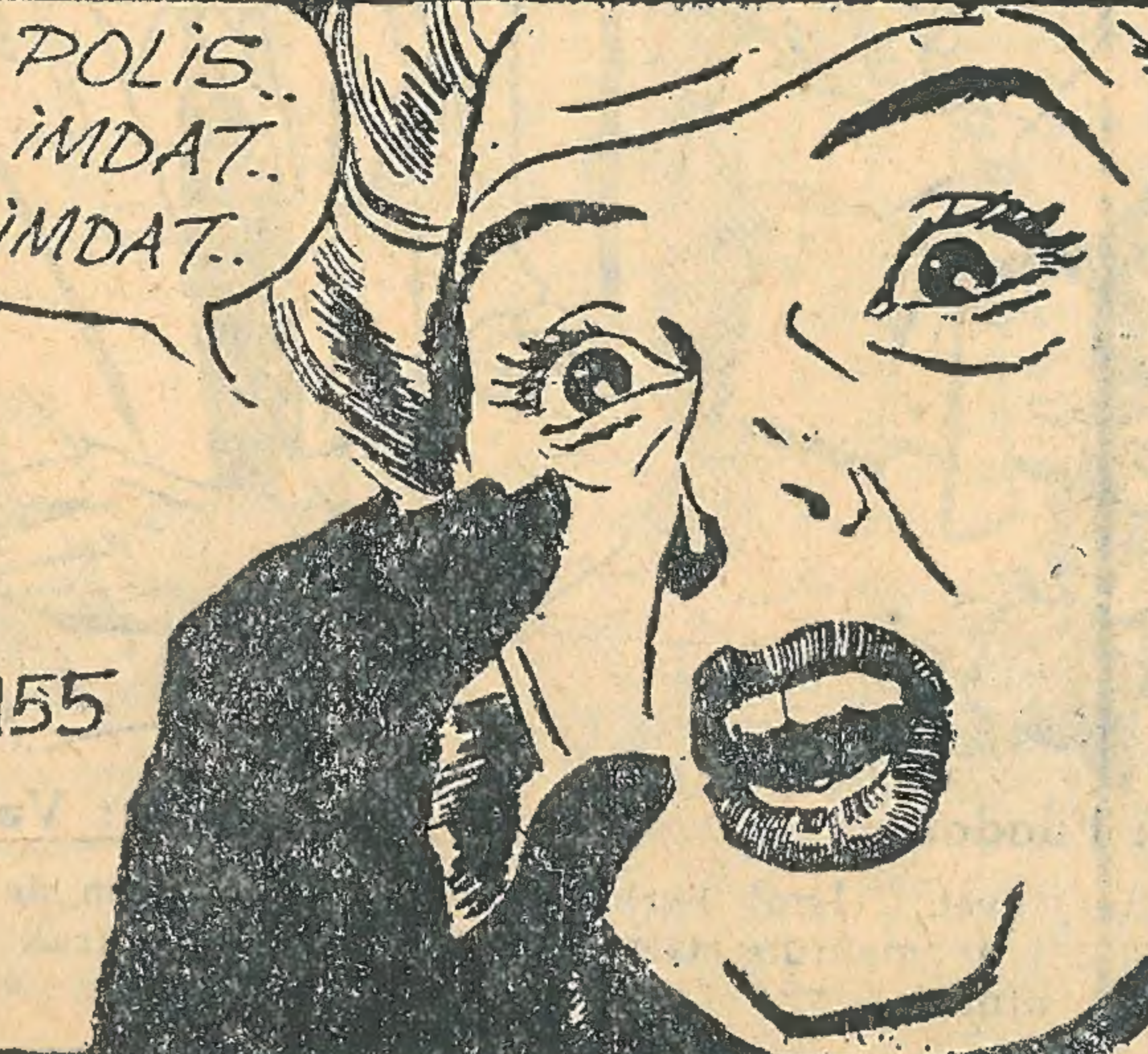


NORTFİLD KULÜBÜNE YAKLAŞIYORUZ. AMA GÖRÜNÜRLER DE HİÇBİR ŞEY YOK..

BAK KAR-LARI KA-ZAN ŞU İKİ KİŞİ.



POLİSLER.. SAKIN AĞZINI AÇAYIMI DEME..

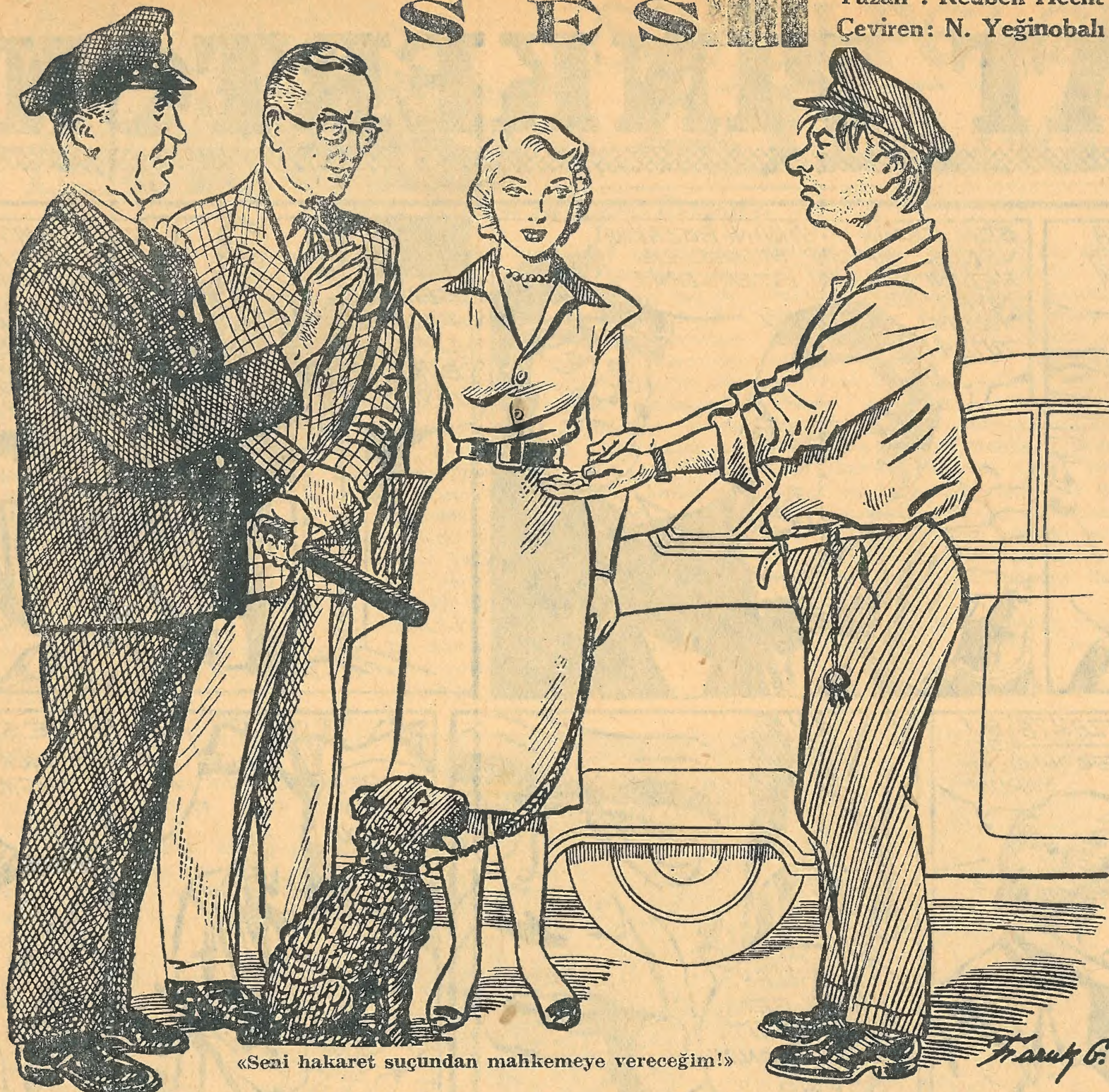


POLİS.. İMDAT.. İMDAT..

155



ARKASI VAR



«Seni hakaret suçundan mahkemeye vereceğim!»

Köşedeki kahveye girerseniz müşterilerden çoğunun şoför olduğunu görürsünüz. Çocuklar boş zamanlarında oraya toplanırlar. Hep birlikte konuşur, güleriz, şakalar yaparız. İçimizde en büyük şakacı Vincent'tir, herhalde.

Efendim günlerden bir gün şu bizim Vincent mecmuanın birinde bir ilân görmüş. Adamın biri karından konuşmayı on kolay ders-te öğretiyormuş, filân. Hemen kitaplar getirmiş ve başlamış öğrenmeğe. Doğrusu itiraf etmek lâzım. Çocuk kısa zamanda kar-

nından konuşmasını gayet iyi öğrenmez mi?

Öğrendi, öğrendi, ama bizi de canımızdan bezdirmeye başladı. Garağa yeni bir araba gelmiye görsün, Vincent hemen harekete geçer. Efendim, zavallı şoförün cebinde kedi yavruları mı miyav-

lamaz, arabasının içinden köpek mi havlamaz! Adamcağız deli olur, sizin anlıyacağınız. Kâfir Vincent, sesini karından değil de başka yerden geliyormuş gibi yapmasını da bilir!

Bu şakaları yalnız bizlere yapmakla kalmaz, arkasına aldığı müşterilere de yaparmış. Her akşam o gün yaptığı marifetler hakkında yeni yeni hikâyeler anlatırdı. Meselâ bir gün otomobile bir İtalyan karı koca binmiş. Kadın, hani ayıptır söylemesi, hâmileymiş. Adam İtalyan şivisiyle Vincent'e;

— «Son hızla hastaneye çek» demiş.

Vincent bu! Hastaneye yaklaştığı zaman bir çocuk ağlıyormuş gibi sesler çıkarmağa başlamaz mı? Adamcağızın akli başından gitmiş. Hemen Vincent'in omuzuna yapışmış ve;

— «Dur!» diye bağırmış. «Allah aşkına dur! Bambino... Çocuk... geldi!»

Evet, Vincent şakayı sever. Dorusu bunca zamandır başka bir dert açmamış olması garip!

Bambino meselesinden iki üç hafta sonra bir akşam gene her zamanki gibi kahvede toplanmıştı ki Vincent içeriye girdi. Üzerinde her zamanki o neşeli hali yoktu. Bilâkis süngüsü pek düşüktü. Birisi:

— «Neyin var, Vincent?» diye sordu. O zaman bizimki şu hikâyeyi anlattı:

Garajdan tam çıkarken yanına şöyle sık ve yakışıklı bir çift yaklaşmış. Kadının yanında hani sırtına ceket filân giydirilen yerden yapma, şımarık köpeklerden biri varmış. Adamla kadın binip uzak bir adres vermişler. Bir müddet sonra bizim Vincent'in canı şıkılmış. Kedi gibi miyavlamağa başlamış. Hanımın kucağında oturan bücü köpek deli olmuş. Artık hem havlar hem de otomobiline içinde oraya buraya atılır dururmuş.. Kedilerin hani şöyle sırtlarını kamburlaştıkları zaman bağırdıkları gibi bir ses çıkmış ve köpek artık basbayağı kudurmuş. Kadınla erkek onu yatıştırmak (Arkası 14. sayfada)

Bir aydan beri arkadaşım Mario'yu görmemişim. Dün sabah yazıhanesine gittim. Onu loir gözünün etrafı çürümüş ve düşünceli bir vaziyette buldum.

— Geçmiş olsun, bu ne hal? Karınla mı, yoksa Yolanda ile mi kavga ettin; diye sordum.

Mario etrafı morarmış gözünü güçlükle açtı ve başını sallıyarak cevap verdi:

— Karımla!.. Artık Yolanda ile aramızda her şey bitmiştir...

Yaktığım kibrit elinde, sigaram da ağzında kaldı. Hayret etmiştim. Nihayet kibrit çöpünün yanarak baş parmağını yakması ile kendime geldim:

— Zaten bu işin böyle devam edemeyeceği belli idi; dedim.

— Doğru... Çok doğru... Fakat sana şunu da söyleyebilirim ki bu biraz da senin yüzünden oldu...

İşi anlıyabilmen için, bir sene evvel bir kadın arkadaşından gelen ve bana okuduğun o meşhur mektubu hatırlaman lâzım

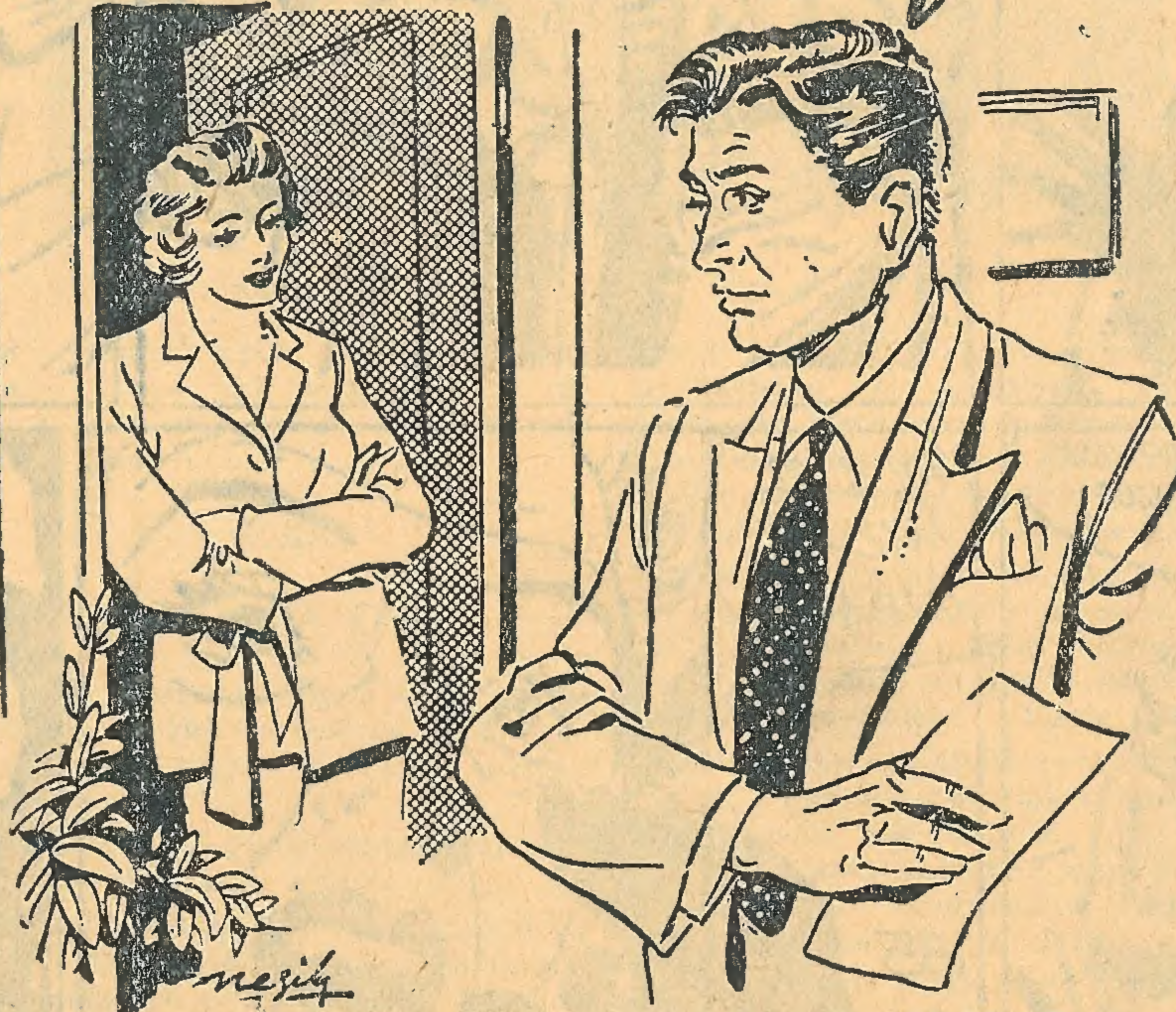
— Hangi mektup?

— Şu daktilo makinesi ile yazılmış mektubu hatırladın mı? Hani bir erkek tarafından geliyormuş gibi yazılmıştı. Hâlâ kelimesi kelimesine hatırımdadır. Şöyle diyordu:

«Sevgili kardeşim;

Bir haftadan beri hiç görmüyorum. Seni her zamanki sattu, her zamanki toplantımız için bekliyoruz... vesaire... vesaire...»

Mektup



Yazan: Filodoro

— Evet, evet. İsmi herhalde Giovanna idi de mektuba Giovanna'nın atması...

Çeviren: Vahit Orgun

— Güzel! Ben de senin o mektubunu hatırlıyarak kendi kendime düşündüm:

«Evet işi çakmamaları için çok güzel bir usul.»

Yolandaya dedim ki:

«Evime hiçbir zaman mektup yazma. Eğer bir vak'ayı zaruri olarak bildirmen icabederse - ne demek istediğini anlıyabileceğin tarzda - bir erkek arkadaş ağzı ile yaz ki evde gürültü patırdı kopmasın.»

O, «Peki» dedi ve her şey orada kaldı.

Dün, eve gidince bir mektup buldum ve hemen tanıdım. Açtım. Karım da yanıma yaklaştı ve benimle beraber okumağa başladı:

«Nazik avukat!

Nasihatınıza muhtacım. Eğer bir işiniz yoksa yarın saat on yedide size geleceğim.»

— Bana kalırsa, bundan daha güzeli de yazılmazdı.

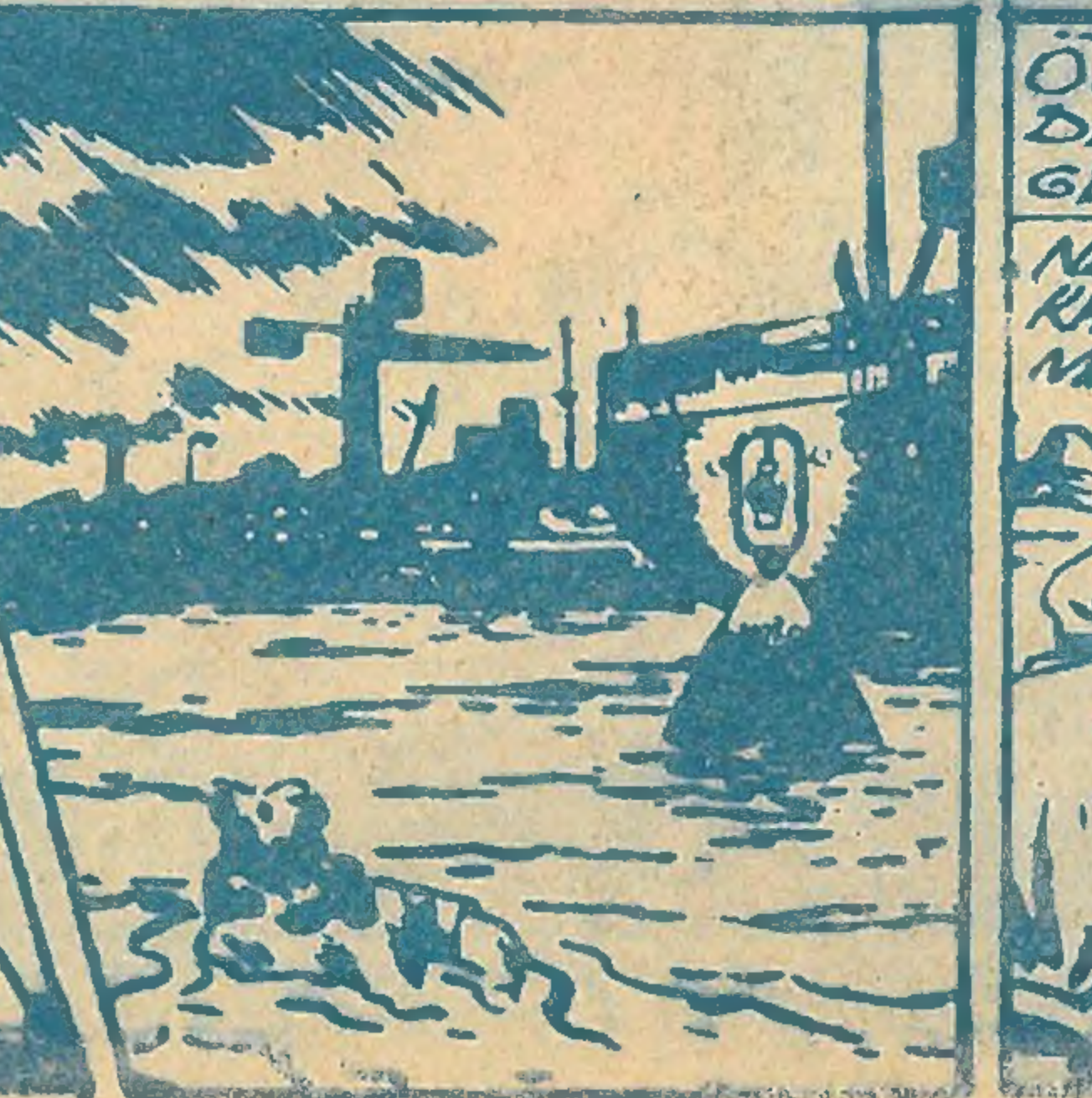
— Evet, fakat mektup bir hamisle devam ediyordu:

«Mektubun yazılış tarzını beğendin mi? Bunu, bu şekilde yazabilmek için tamam iki saat düşündüm. Karının eline geçse bile, o engerek yılanı seni itham edecek bir kelime bile bulamaz.»

Mario, mahzun mahzun etrafı morarmış gözünü açmağa gayret ederek:

— Artık anlarsın... Şimdi Yolanda ile aramızda her şey bitti; dedi.

GİZLİ VAZİFE!



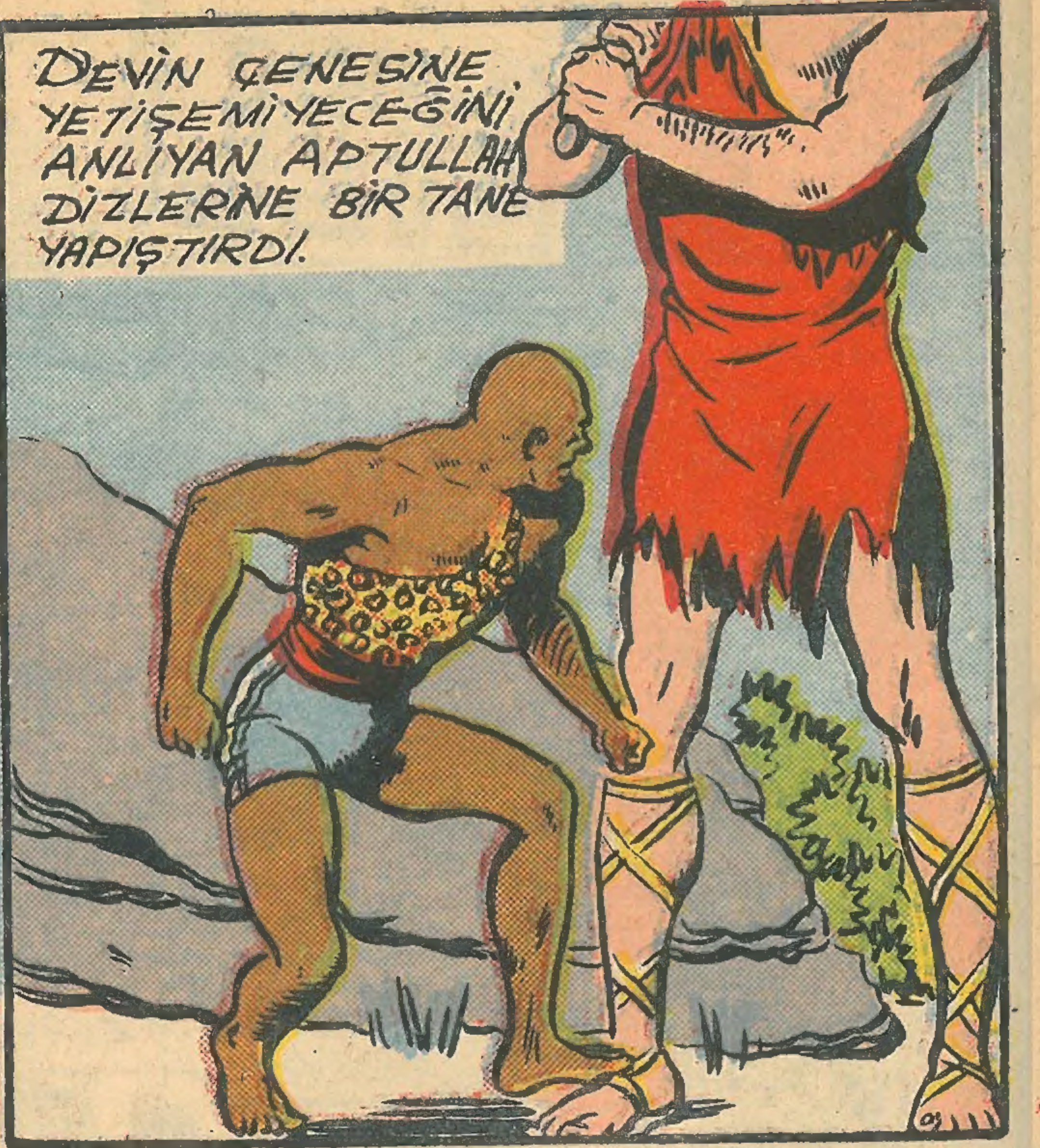
MANDRAKE

DEVLERİN BOYU ÜÇ
METREYİ AŞKINDI.
APTULLAH: " BEN
ONU HAKLARIM !,
DİYE İLERİLEDİ.

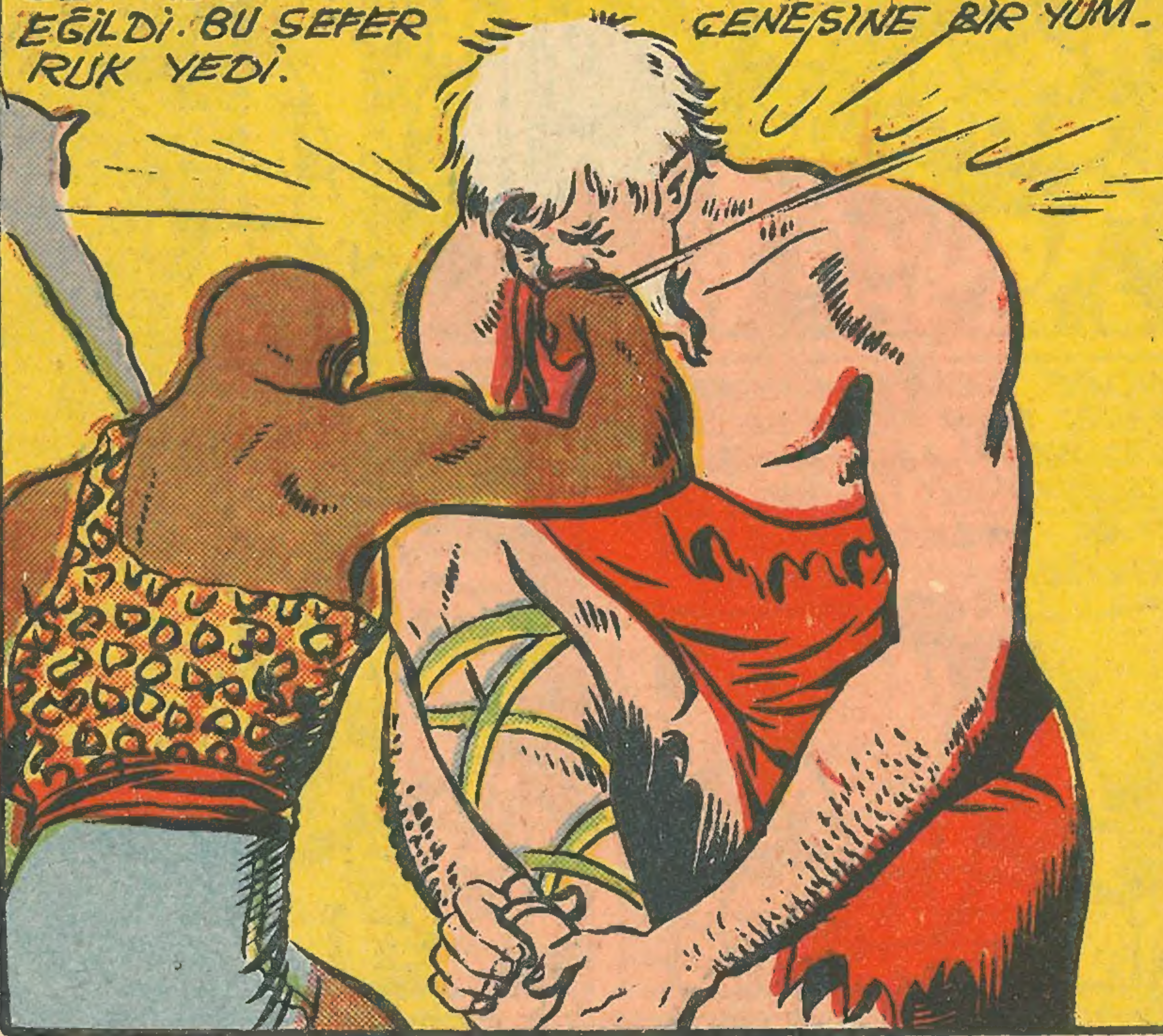


3

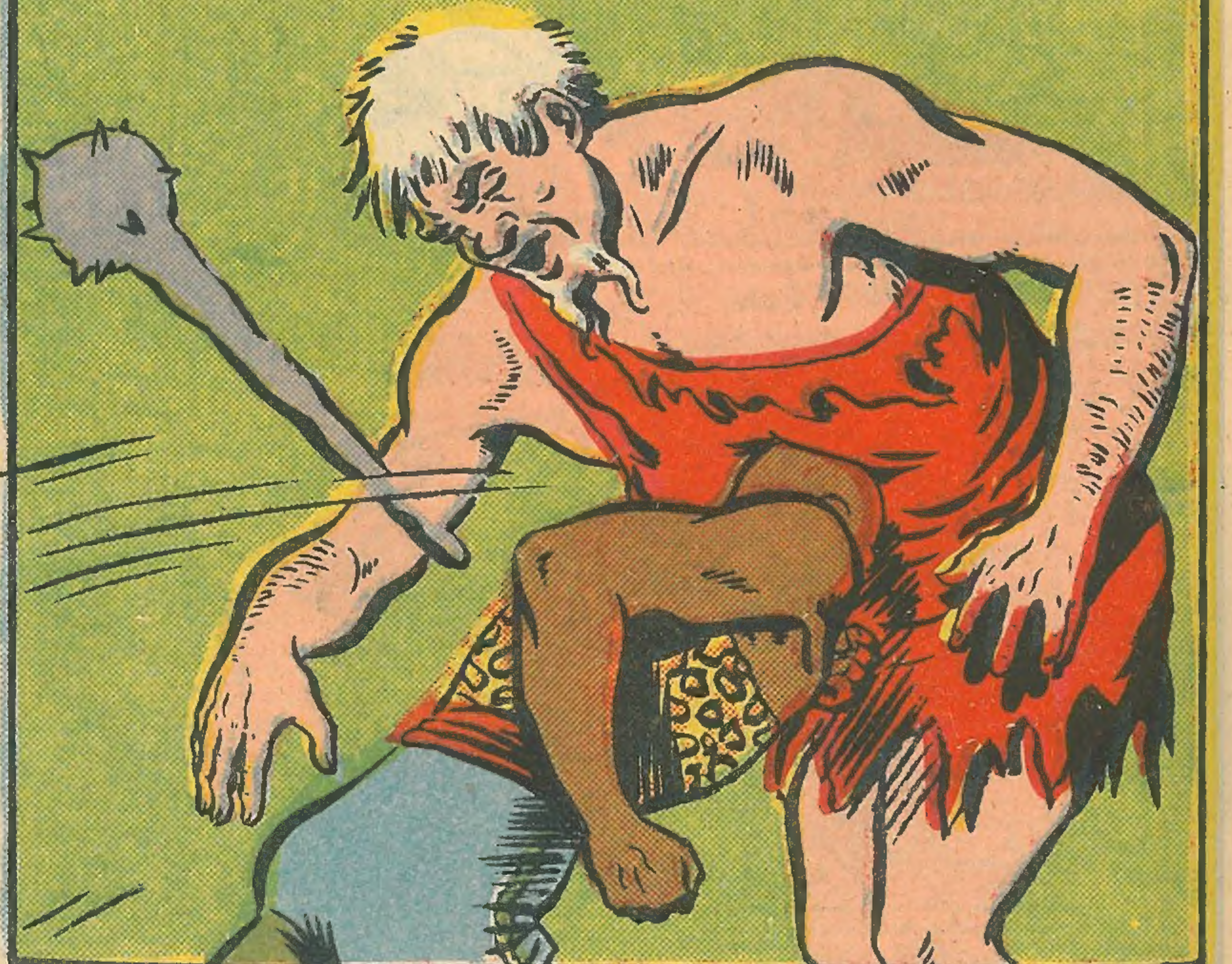
DEVİN GENESİNE
YETİŞEMİYECEĞİNİ
ANLIYAN APTULLAH
DİZLERİNE BİR TANE
YAPIŞTIRDI.



DEV KÜÇÜK ADAMDAN BUNU BEKLEMİYORDU.
EĞİLDİ. BU SEFER GENESİNE BİR YUM-
RUK YEDİ.

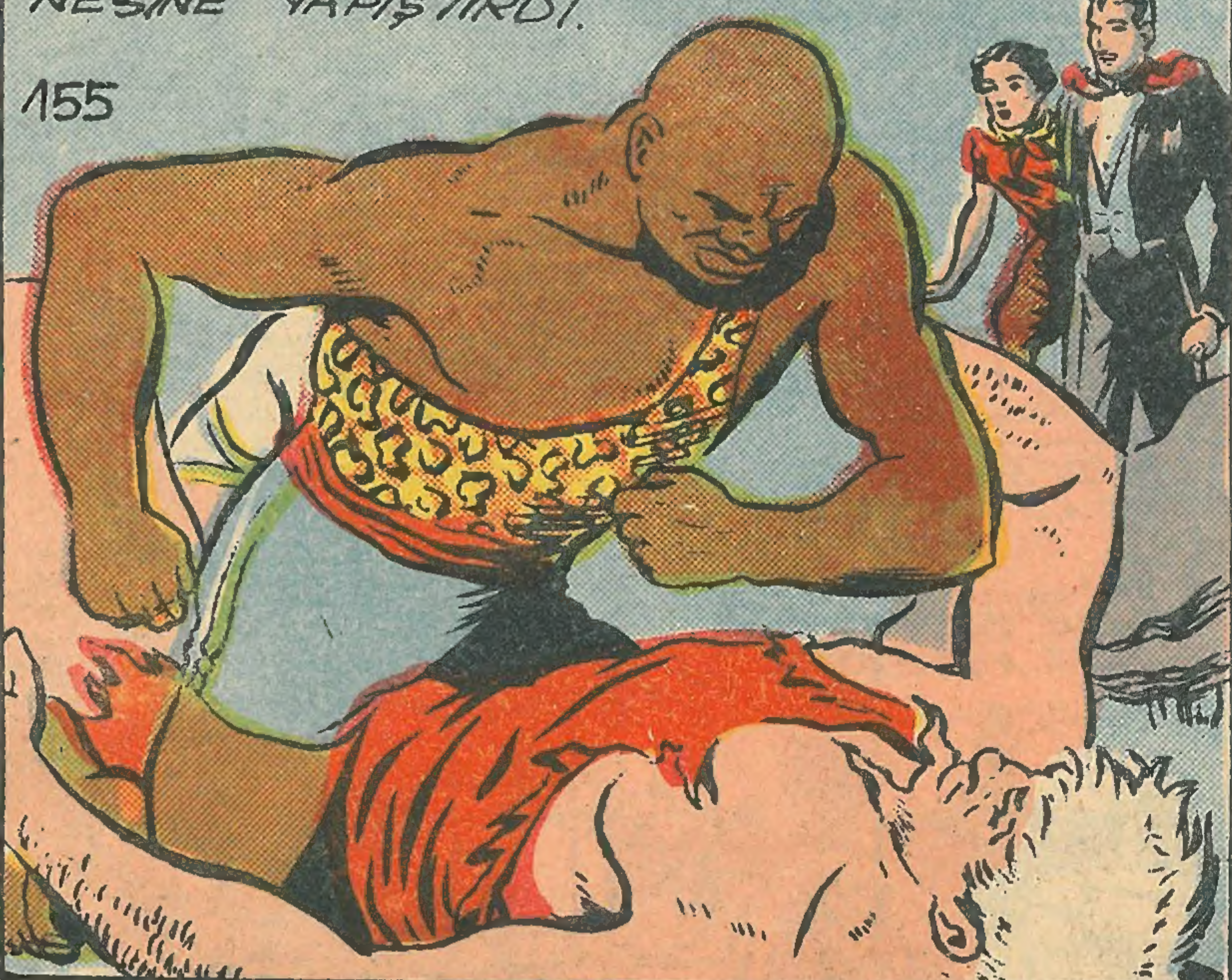


ÖTEKİ SOPASINI KALDIRDI. APTULLAH BUNU
GÖRDÜ VE MİDESİNE BAŞIYLA ÖYLE BİR
VURDU Kİ....

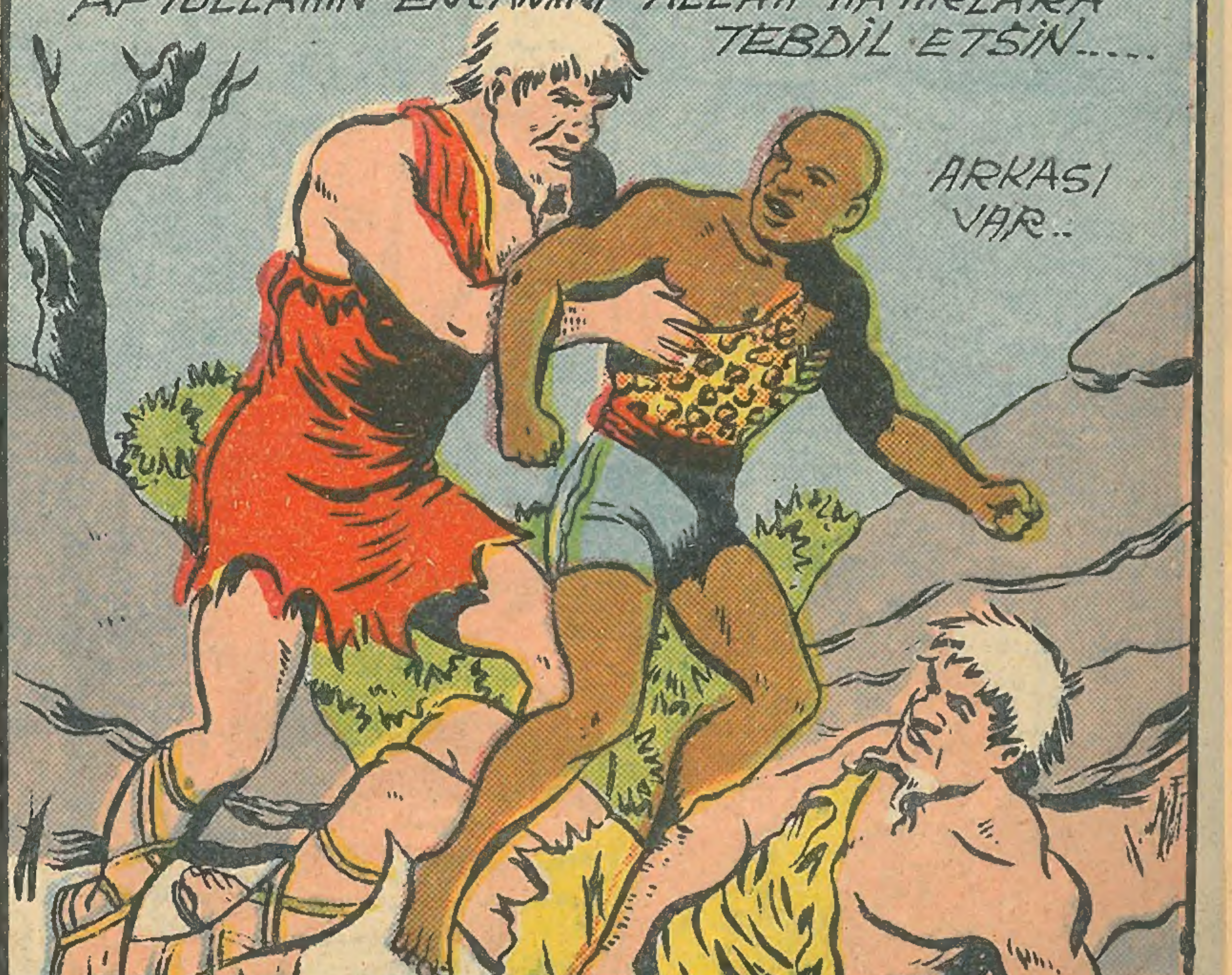


ÖMRÜNDE MİDESİNE BÖYLE MÜTHİŞ BİR
DARBE YEMEYEN DEV YERE YIKILDI. AP-
TULLAH ÜSTÜNE ÇIKTI. GENESİNE GE-
NESİNE YAPIŞTIRDI.

155



BU SIRADA İLK DEV APTULLAHI BİR TÜY GİBİ
KALDIRDI. YERDEKİDE SOPASINA SARILDI.
APTULLAHIN ENCAMINI ALLAH HAYIRLARA
TEBDİL ETSİN.....



ARKASI
VAR..

KARTALIN OĞLU



İRİSLE ALGA, KARTALIN OĞLUYLA UZUN MÜDDET KONUŞTUKTAN SONRA GENÇİ SARAYLARINA DAVET ETTİLER. ELMAS DELİKSİZ BİR UYKU GEKTİ.



BU SIRADA BRAMUR YAPTIKLARINA PIŞMAN OLDU. GERİSİN GERİYE MEMLEKETİNE DÖNMEĞE KARAR VERDİ.

REİSİMİZ BİZİM BÖYLE ELİ KOLU BOŞ DÖNDÜĞÜMÜZÜ GÖRÜNCE ÇOK KIZACAK..



BRAMUR LADY KÜRZONA ÇOK ACIYORDU. ZAVALLI KADIN İZTIRAPTAN AKLINI OYNATMIŞTI.

GÜNAHIM PER ÇOK.. REİS ZODOMAR'DAN AFFIMI İSTİYECEĞİM VE HAYATINI BU KADININ SADETİNE HASREDECEĞİM.



BU SIRADA ZODOMAR SİHİRLİ KÜRESİNDE OLUP BİTENLERİ GÖRÜYORDU.

BRAMUR GERİ GELİYOR.. NEYE.. BEN ONA BÜTÜN MEMLEKETİ ÇAPUL EDİP DÖNME SİNİ EMRETMİŞTİM. GELSİN DE ONU BİR SİYGAYA GEKEYİM



NEYE GERİ GELDİN.. BENİM SANA BUYRUĞUM BU BEN DEĞİŞTİM.. BAK.. MUYDU? BAŞKA BİR ADAM OLDUM



MÜSAADE EDERSEN ANNEMİN YANINA DÖNECEĞİM. TÖVBEKÂR OLDUM. ELİME SİLÂHİMİ YALNIZ..

SİLÂHİNİ HANGİ ELİNLE ALACAKSIN?



İŞTE BU ELİMLE..



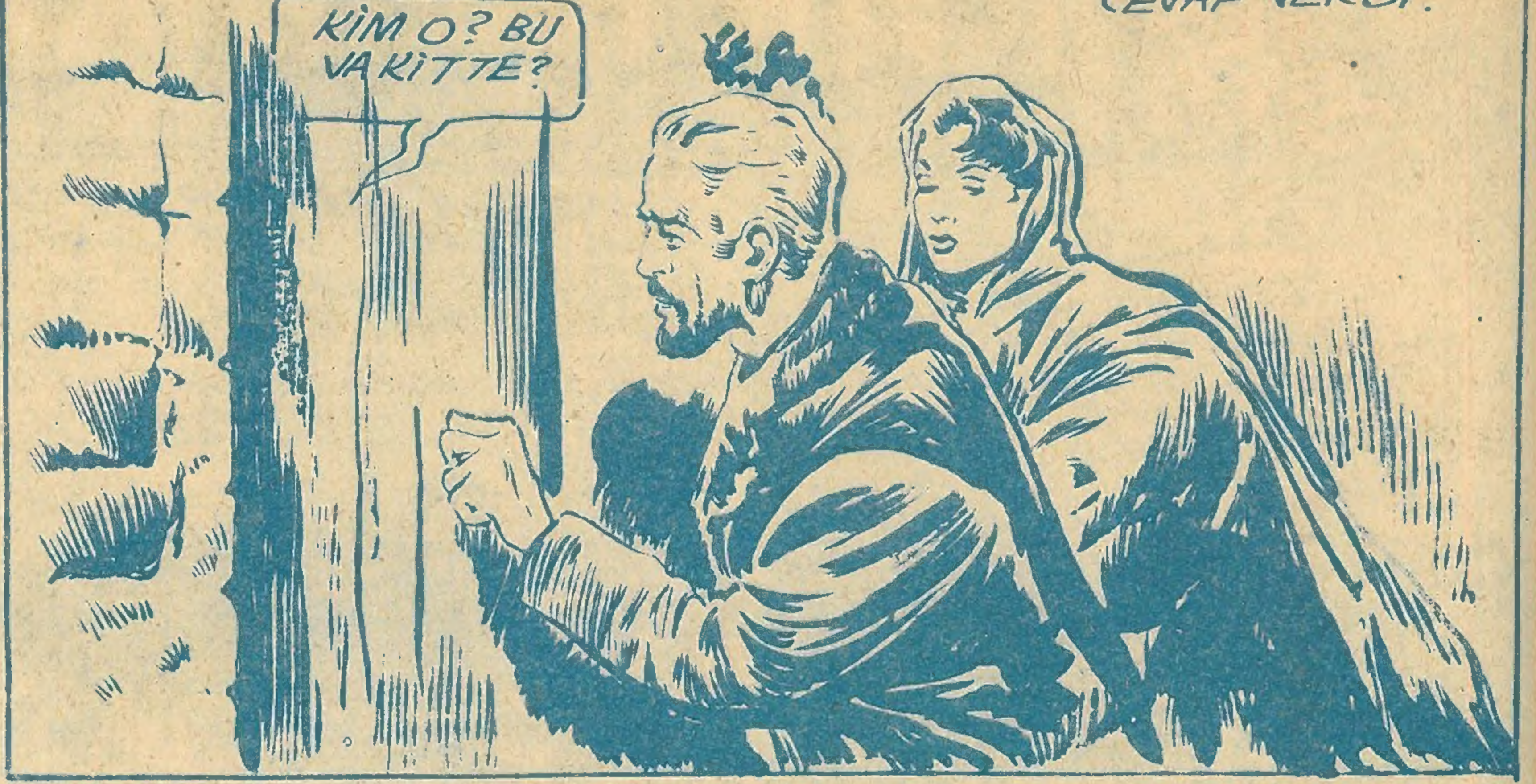
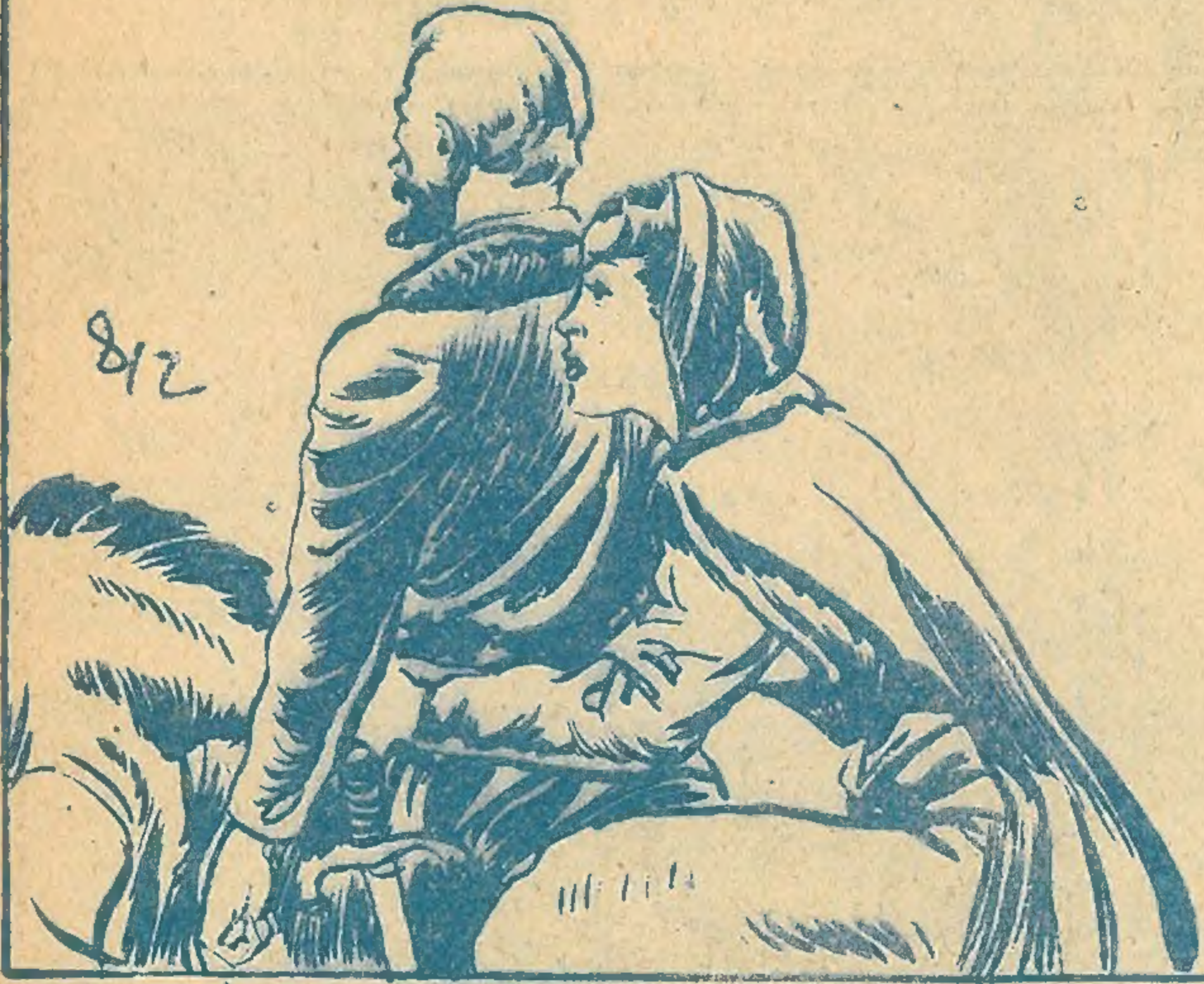
BRAMURUN SAĞ ELİ TUTMAZ OLDU, YANINA SARKTI..

SENDEN İNTİKAM ALACAĞIM.. BU DAHA İLKİ....

TANRI ALNIMA NE YAZMIŞSA O OLACAK..

BRAMUR, ZODOMARIN YANIN-
DAN ÇIKTI. LADY KÜRZONU
ATININ TERKİSİNE ALDI. YOLA
REVAN OLDU.

GECE BASTIRIRKEN HARAP BİR EVİN ÖNÜNE GELDİLER.
BRAMURUN KALBI KÜT KÜT ATIYORDU. İÇERİDEN BİR SES
CEVAP VERDİ.



KİM O? BU
VAKİTTE?

BRAMUR, SESİ TİTREYEREK CEVAP VERDİ.

BEN... ANNE...
SENDEN AF
DİLEMEYE
GELDİM...



İHTİYAR KADIN OĞLUNU AĞLIYARAK BAĞRINA
BASTI.

İYİ Kİ GELDİN OĞLUM..
İHTİYAR ANANINDA SENE..
LERDİR ÇEKTIĞİ ZAHMETİ
MEŞAKKATİ BİR ANDA U..
NUTTURDUN..



KAVUŞMANIN VERDİĞİ İLK
HEYECANLI ANLAR GEÇ-
TİKTEN SONRA...

KİM BU
KADIN?

ÇOK İZTIRAP ÇEK-
TİRDİĞİM BİR
ZAVALLI... DELİRDİ



ELMAS ERTESİ SABAH İRİS
İLE ALGAYA VEDA ETME-
DEN ÖNCE...

SİZE, HERZAMAN
İNSANİ TEHLİKEDEN
KURTARAN BİR HE-
DİYE VERMEK İS-
TİYORUM. HANGİNİ,
ZE TARTIM EDEYİM



ELMAS TAM KIZLARA
KARTAL BİÇİMİNDEKİ HE-
DİYİYİ VERECEKKEN
ELİNDEN GÖLE DÜŞÜRDÜ.

AH NE BECE-
RİKSİZİM...

ŞİMDİ
NE OLACAK



ARKASI VAR



GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarın Kemalettin Tuğcu

SAYI : 5

Yakın köylerde kim varsa yenecek eşyayı alarak, hayvanlarını ve arabaların önlerine katarak şehre girmekte olduklarını, Mehmet Beyin askerlerinin pek yakında bulunduğunu bildiriyordum.

Arkamda saray muhafızlarının ki gibi bir elbise vardı. Bunu köhne binadaki silâhlıktan tedarik etmiştim. Belimde, avucuma yatkın, ince bir kılıç vardı. Di-mostenin kiyafetini taklit etmiştim. Prenslerin, valilerin yanlarındaki hizmetkâr ve muhafızlar böyle giyiniyorlardı. İçimde, gayet ince telden örme bir zırh vardı.

Paskalya sıralarında, bir gün İren dördüncü defa olarak benimle görüştü. Kiyafetini baştan ayağa kadar süzdükten sonra:

— At duruyor mu? dedi.

Bahçede, bir başka binada pek te genç olmıyan bir at vardı.

— Evet, dedim.

— Yusuf, dedi. Yarın sabah Ayateodosyaya (Gülcami) duaya gitmek istiyorum. Son bir defa daha atla gideceğim. Çanlar çalınırken yola çıkmak isterim.

— Emredersiniz Prenses.

— Fakat sana bir vesika lâzım. Bir Türk olduğun için bu sırada seni öldürebilirler. Ben bunu şimdi hazırlıyacağım.

Bana kendi el yazısıyla ve babasının armalı kâğıtlarına yazdığı, mühürlendiği ve imzaladığı bir vesikayı verdi. Bunda esir olarak aldığı Yusufu sadakatini denedikten sonra kendisine silâhşor tayin ettiğini bildiriyor ve benim bütün hareketlerimden kendisinin mesul bulunduğunu anlatıyordu.

Civar köylerin nüfusuyla bir kat daha artmış olan Bizans ahalisi arasında silâhşor, muhafız gibi yüzlerce insan hesapsız dolayıyordu.

Şehirde muhtelif milletlerin askeri ancak kendi zabitlerini dinliyorlardı. Buna rağmen disiplin yoktu.

Saray kadınlarının nasıl ata bindiklerini ve ona refakat eden silâhşorun nasıl davrandığını görerek öğrenmiştim.

Prenses İren Paleoloğu pek te uzak olmıyan Ayateodosya kilisesine götürürken atın başı hizasında yürüyor ve ve gemi yakından tutuyordum. Bize refakat edecek maiyet yoktu. Fakat siyah elbiseleri içerisinde genç prenses okadar güzel ve öyle kibardı ki bütün erkekler başlarını açıyor, iğlere selâmlıyor, kadınlar, ihtiyarlar istavroz çıkartıyor, çocuklar el çırpıştırarak önümüz sıra koşuyorlardı.

Ben sanki bir azize götürüyordum. Mağnum fakat pek güzel gözleriyle hazin hazin gülümsüven İren, inek sal veva daha başka kıymetli örtü tutacak kimsesi olmadı. İçin omuzuma hafifçe tutunarak atın indirdi.

Ben onu kilise kapısında bekledim. Gidismizde okadar kalabalık olmıyan kilise oraya İrenin gelişinden sonra insanlar birbirini ezecek kadar doldu. Bunların ara-

sında yüksek rütbeli kumandanlar ve zabıtlar da vardı.

Saraylarda çok küçükten yetiştirilmiş bir hizmetkâr gibi bütün tesrifat kaidelerini biliyordum.

İren ihtiyar bir rahiple birlikte, gözleri yaşlar içinde çıktı. Kendi dinince ibadet etmiş, Allahına yalvarmış, içine büyük bir huzur, sükûn ve tevekkül gelmişti. Bu hal onu kat kat güzelleştiriyordu.

Onur yoksulluğunu, kimsesizliğini örtmek için çok kurnazca davrandım. Kendisini selâmladıktan sonra açık olan avucumu yerden bir basamak yüksekte tuttum.

dosyadan döndüğümüz o gün ve bu anda anlamış ve bu duygumdan büyük bir yeise kapılmışım.

Bu hristiyan kalbi ben cezbedemezdim. Ben bu Rum Prensesi kendi rızasıyla alamazdım. Osmanlı İmparatorluğunun eline düşecek olan bu şehirde o kimbilir kimlerin elinde kalacak, kimbilir kimlere satılacaktı?

İnsanın mantığı ve aklı selimi ne kadar yerinde olursa olsun sevmek bilhassa sevilenle karşılaşınca bütün duyguları iflâs ettiriyor ve sadece aşkın verdiği zaaf ve yalvaran gözler kalıyor.

Bizans muhasaraya hazırlanı-



Katiyen böyle bir şey konuşmamıştık. Fakat inanılmaz bir emniyeti ve mutavaatı vardı. Avucuma bastı. Ben büyük dizlerim üstünde doğruldum. Bu sırada o da bir eliyle eğere tutunarak yükselekti. Tecrübe edilmeyen tatbik edilen bu ata binış okadar zarf ve maharetli olmuştı ki yoksul Prensin güzelliği, zarafeti ve tavırları bir an içinde herkesi kat kat hayran etmişti.

Yüksek, rütbeli insanlar ona tekrar sapka çıkarttılar. İrenin iltica etmiş olduğu binaya vardığımız zaman bana küçük bir tebessümle, Türkçe olarak:

— Teşekkür ederim, dedi.

Uzattığım elime basmadan yere atladı ve uzun eteklerini bir kolunun üstüne alarak acele acele taş merdivenleri çıktı.

Arkasından uzun uzun baktım. İçimde ona karşı gittikçe artan bir yakınlık, bir bağlantı vardı. Ben bu dini ayı, düşüncesi ayı, milliyeti ayrı olan güzel ve genç İren'i seviyordum. Bana, Ayateo-

Atın baş tarafında, geminden tutarak yürüyordum.

yordu. Birkaç Venedik gemisi limana yiyecek getirmeğe muvaffak olmuştı. Zaten çok fazla para ödemekle her şey bulmak mümkündü.

1453 yılı Nisanının ilk günüydü. İrenin son altınlarını alarak şehre çıktım. Şarapçı Partolome kaçakçılık yapıyordu. Bu adamın her iki tarafın da casusu olduğunu bana Mehmet Bey söylemişti.

O gün bir miktar arpa almak için tam iki altın verdim. Partolome küçük bir çuvalı hazırlamıştı.

Oluş bitenleri dinlemek için yağlı tahta sıralardan birisinde oturuyordum. İçerisi yine pek kalabalıktı. Çeşitli milletin gemicileri, muhtekirler gurup gurup konuşuyor ve hep muhasaradan savasın sonundan bahsediyorlardı.

Bunların arasında gemici kılıfında, kanbur, elleri dizlerine kadar uzun, gayet geniş ve ince ku-

laklı bir adam sarap içiyordu. Biraz sokularak daha dikkatle baktım. Fazla içmiş görünüyordu ama ufarak gözleri fıldır fıldır dönüyor ve etrafı gözliyordu.

Yanağını çenesine kadar çizen eski bir bıçak yarasını görünce bunun Boğazkesendeki Şaklaban Hüseyin olduğunu anladım.

Hüseyin çok çetin bir insandı. Beş altı dil biliyor ve her milletin âdetlerini kendileri kadar güzel taklit ediyordu. Boğazkesene Bizanstan elçi geldikçe tercümanlığı hep onun yaptığını işitmiştim. Hattâ Mehmet Bey bile bana önce onu tavsiye etmişti.

Hüseyinin yanında bir yer boşalınca ilâştım ve dikkatini çekmeğe uğraştım. Benim saray hizmetkârı bir silâhşor olduğumu gördü. Tanımadı. Fakat yavaşça:

— Hüseyin, dedim.

Bulunduğumuz yer karanlıktı. Herkes yüksek sesle münakaşa ediyordu. Bu arada ayağa kalkıp haykırarak küfür edenler de vardı. Bu benim için fırsattı:

— Ben Yusuf, dedim. İdris Beyin oğlu.

Şaklaban elimi tuttu. Eli zangır zangır titriyordu. Öteki elini kollarına kapattı. İri ve yassı elinin altında kalan gözlerinden yaşlar indi. Haykırmak, ayağa kalkarak delice zıplamak, heyecanını, belki sevincini harcamak istiyordu. Buna muvaffak olmadığı için ağlıyordu. Bizansı, bilhassa Bartolomenin şaraphanesini çok iyi bildiği için:

— Küçük odaya, dedi.

Benden önce kalktı, yürüdü. Biraz sonra arkasından gittim. Kimse bunun farkında değildi. Yalnız Bartolome görebiliyordu. Hususi işi olanların oraya girmeleri âdetti. Bazan içeride birbirlerini bıçaklardı.

Ben içeriye girince kapıyı kapattım. Dibe, pencerenin önüne kadar çekildik. Hüseyin boynuma sarıldı ve:

— Beni bağışla Yusuf Bey, dedi. Sen benim hayatımı kurtardın.

— Nasıl, dedim. Ne zaman?

Bana şöyle anlattı:

— Bindığın teknedeki gemicilerden ikisi boğuşma sırasında denize düşmüşler. Bunlar Mihal kaptanın eline düştüğünü anlattılar. Mehmet Bey çok kızdı. Senin Bizansta satıldığını haber aldı. Bunun üzerine Konstantinin gönderdiği elçilere pek ağır sözler söyledi. Sana öyle bir sevgisi varmış ki. Nihayet beni çağırttı. Şu emri verdi:

«Git Yusufun ne olduğunu anla. Sen Bizansı iyi bilirsin. Öldü ise gömüldüğü yeri sağ ise yaşadığı yeri anlıyacaksın. Şu bin beş yüz altın al. Bin altın ver esirle onu satın al. Bana habersiz gelme. Boynunu vurdururum.»

Hüseyin gözlerini silerken:

— Tanrı seni korumuş, dedi. Bu kılığın nedir Yusuf Bey?

Başımдан geçenleri kısaca anlattıktan sonra Bizanstaki asıl vazifeme geçerek ona öğrenebildiklerimi anlattım. Bizans surlarının hangi kapılarının müdafaasını kimlerin aldığını, aşağı yukarı askerleri ve halkın duygularını, kilise kavgalarını iyice anlattım. Verdiğim malûmat çok ehemmiyetliydi. Aşağı, yukarı bu sözlerle vazifemin çoğunu yapmış oluyordum. Mehmet Beyin memnun kaçagından anındım. Surların zayıf noktalarını da bildirdim. Hüseyin:

— Dütün bunlar çok iyi amma Sultani seni gördüğüme nasıl iandırarım, dedim. Bunları kelime kurtarmak için benim uydurduğumu sanır.

(Arkası var)

KAPİ KIRILDI. KARŞILARINDA KENDİLERİNİ İÇERİ KİLİTLEMİŞ OLAN TAYFAYI GÖRDÜLER.

DIŞARI ÇIKTIĞIMIZA NEME LÂ-ŞAŞMA AZİZİM. ZİM.. ZATEN BATIYORUZ

NE MÜNASEBET. PAT-RONUNUZA SÖYLE.. ŞAR. TİMİ KABUL EDERSE GEMİNİZİ BATMAK-TAN KURTARIRIM

SİZ SİHİRBAZ MİSİNİZ?

HAYIR.. BİR İNSAN DENİZİ VE FIR-TINALARI ÇOK İYİ BİLEN BİR İNSAN ŞARTINI KABULEDER SE GEMİYİ KURTARI-RIM

KOŞUP HABER VERE-YİM

ADALAR KRALİÇESİ

HAKİKATEN BUNDAN EMİN MİSİNİZ

GÖRDÜM. EĞER BATAÇAK OLURSAK MESELE KÖ-KÜNDEN HALLOLACAK.. YOK KURTULURSAK SİZİN DURUMUNUZU KURTARMIŞ OLACAĞIM

SİZ DÜN-YANIN EN NEŞELİ İNSANISINIZ YAZIK Kİ BİZİM İLE ASOR DA KALMAK İSTE-MİYORSUNUZ.

HENÜZ ASOR ADALA-RINA VARMIŞ DEĞİLİZ Kİ..

AZ SONRA MADRAS ADAMLARIYLA GELDİ

SEN BİZİ KURTARABİLE-CEĞİNİ Mİ SÖYLÜYÖR-SUN? BUNUN NASIL BİR FIRTINA OLDU. GÜNÜ GÖRMÜYÖR MÜSÜN?

BEN BUNUN DAHA MÜT-HİŞLERİNİ GÖRDÜM..

MADRAS... EĞER İKİNCİ DEFA HAYA-TİNİ KURTARMAMI İSTİYORSAN BANA SÖZ VERECEK VE BU SÖZÜNÜ TUTACAKSIN..

NE SÖZÜ VERE-CEĞİM?

BİZİ ASOR ADALA-RINA BIRAKACAĞI-NA VE KRALİÇAYA BAŞKA BİR LÂF SÖYLEMİYECE-ĞİNE..

ASLA.. ASLA..

TAYFALAR İSYAN EDEREK MADRASIN ETRAFINI KUŞATILAR.

EĞER BATAÇAK OLURSAK NASIL OLSA ONDAN VAZ GEÇECEKSİN ZA-TEN..

BALIKLARA YEM OLDUKTAN SONRA ZATEN ONU NE YAPACAKSIN..

PEKİ SÖZ VERİYORUM

ÖYLEYSE HERKES YERİ-NE..

BEN DE SE-NİN YANIN-DA KALACA-ĞIM.

TAYFA-LAR ELEKTRİK-LENMİŞ GİBİ ÇALIŞIYORLARDI.

için ellerinden geleni yaparlarmış ama nafi! Nihayet hanım Vincent'e durmasını söylemiş. Arabayı durdurmuşlar. Her tarafını ince ince aramışlar. Kedinin tüyü bile yok, tabii.

Biraz sonra üç yol ağzına gelirler. Tam polis işaret verit de öbür tarafa geçeceği zaman arabanın tam önünden tüyleri diken diken eden bir çığlık yükselmez mi? Vincent frene öyle bir basar, otomobili öyle bir zıkkadık durdurur ki ön camdan fırlayıp gidecekmiş gibi olur. Arkasında kuyruk olmuş gelen bütün otomobiller de ansızın durmağa mecbur olmuşlar, tabii. Bütün yol tekerleklerin çığlık çığlık gıcırtilarile inlemiş. Bir kaza olmaması, arkadakilerin birbirlerine veya Vincent'e bindirmemeleri hayrettir. doğrusu!

Nöbetçi polis hemen yerinden inmiş ne Vincent'in başına dikilmiş ve;

— «Ne oluyoruz?» diye haykırır. Vincent dışarıya bakınca bir de ne görsün? Otomobilin önü bomboş değil mi? Ama o deminki çığlık neydi?? Biçarenin aklı öyle karışır ki ne yaptığını bilmeden polise:

— «Su's be, bir de seninle mi uğraşacağız?» diye çıkışır.

Polis okadar kızırır ki patlayacak sanırsınız. Tam o sırada müşteriler de inerler. Adam polise:

— «Memur bey, bu adam çok dikkatsiz bir şoför. Bu üçüncü defadır ki ansızın duruyor. Ne yapacağımızı şaşırtıyoruz» demez mi?

Kadın da, «Sarhoş olsa gerek!» diye lafa karışır. «Ödümüzü patlattı!»

Vincent şaşkınlığından ona da, «Sus be!» der.. Bu sefer adam cebinden bir kart çıkarıp Vincent'in eline tutuşturur.

— «Seni hakaret suçuyla mahkemeye vereceğim!» der. «Elimden kurtulabileceksin sanma!»

Onlar uzaklaşadursunlar Vincent polise laf anlatmağa çalışır. Ama polis laf anlamaz, tabii. Sizin anlayacağınız Vincent epey bir ceza yer. Ancak karakoldan ayrılırken, cebine atmış olduğu kart aklına gelir. Çıkarır, bakar ve o zaman gözleri yerlerinden çıkacak gibi olur. Zira kartın üzerinde: Profesör Zippe - Ventrilog On Derste Karından Konuşmayı öğretir» diye yazmıyor muymuş?

Bu hikâye kahvedeki, garsonlar da dahil herkesin pek hoşuna gitti.

— «Dinsizin hakkından imansız gelirmiş, Vincent» dediler.

Vincent artık bize sakalar yapıp başımıza dert olmuyor. Kafamız dinlendi. Eeh, biz de epey masraftan çıkmıştık, hani. Zira karnından konuşan profesör Zippe Vincent'in fiyakasını bozmak için tam on papel istemişti. Maamafih okadar rahat ettik ki bir on paple daha değer, doğrusu!

BİR ROMAN

Her 1 çarşamba günü çıkar

İkinci ve roman mecmuası

ADRES TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABON İlgisi (50 sayı) 12 lira

Yıllığı (25 sayı) 6 lira

Yöneticisi: TAHSİN DEMİRAY

İdari işlerini idare eden:

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEYİ

KORSANLAR KRALI

No: 6

LONDRA'DAN İNGİLİZ GEMİSİ KAÇIRILDI. HEM DE BU TEKNEYLE İNSAN DOKUZ EVEL AKLINI KAYIRMIŞ OLMALI.

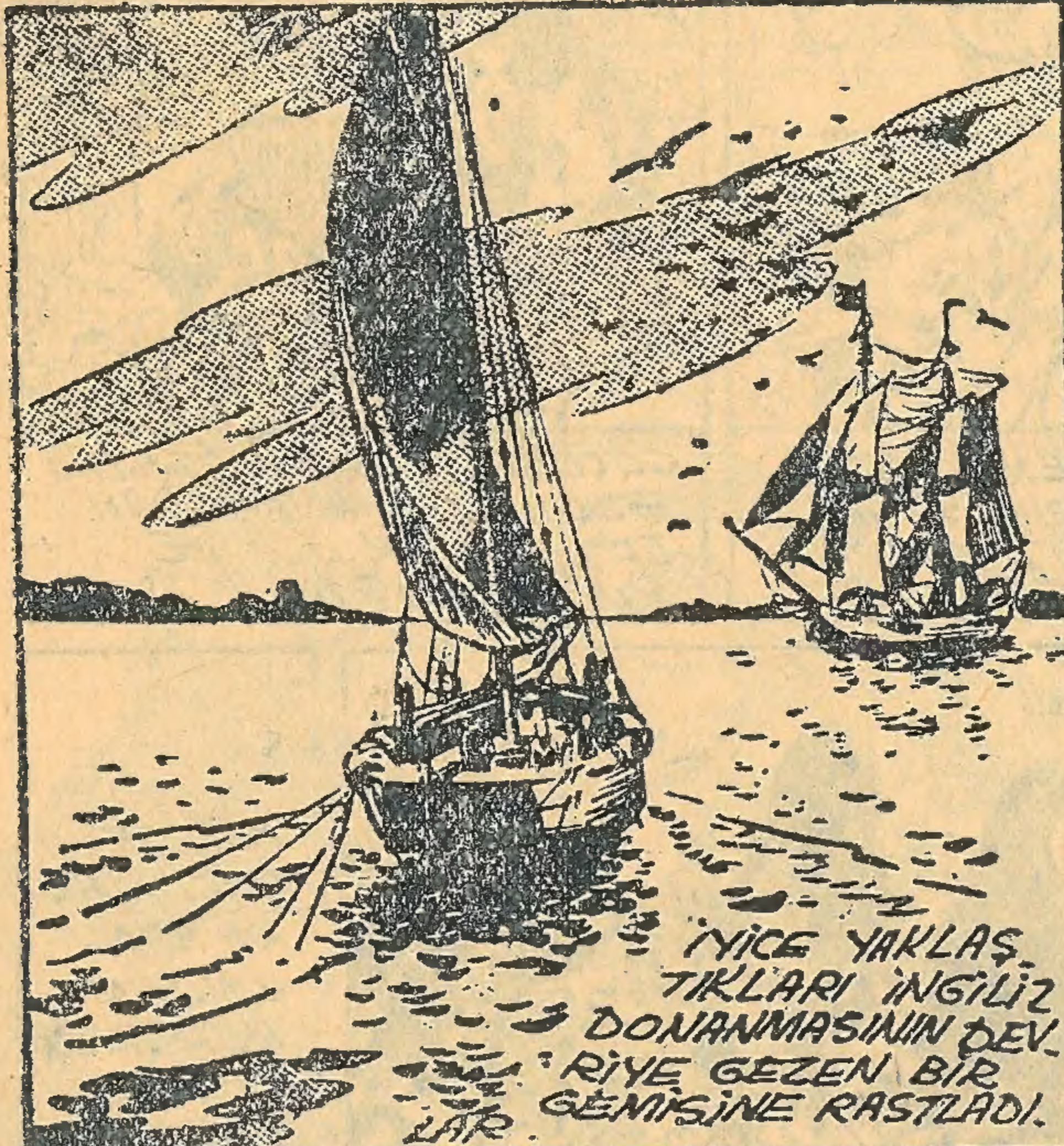
İYİ HOS AMA KAPTAN BU SEFER SU KOYUVER

SÖZLERİNİ İYİ DİNLEYİN. DOĞRU TAYMIS NEHRİNİN İÇİNE..

İNGİLTEREYE YAKLASINCA İNGİLİZ BANDIRASI ÇEKTİLER.

ŞİMDİ HEPİNİZ ANBARLARA GİZLENİN. YALNIZ BİRKAC KİŞİ GÜVERTEDE KALSIN

GÜVERTEDE NAMUSLU BALIKÇI KILIĞINDA BİRKAC KİŞİ KALDI



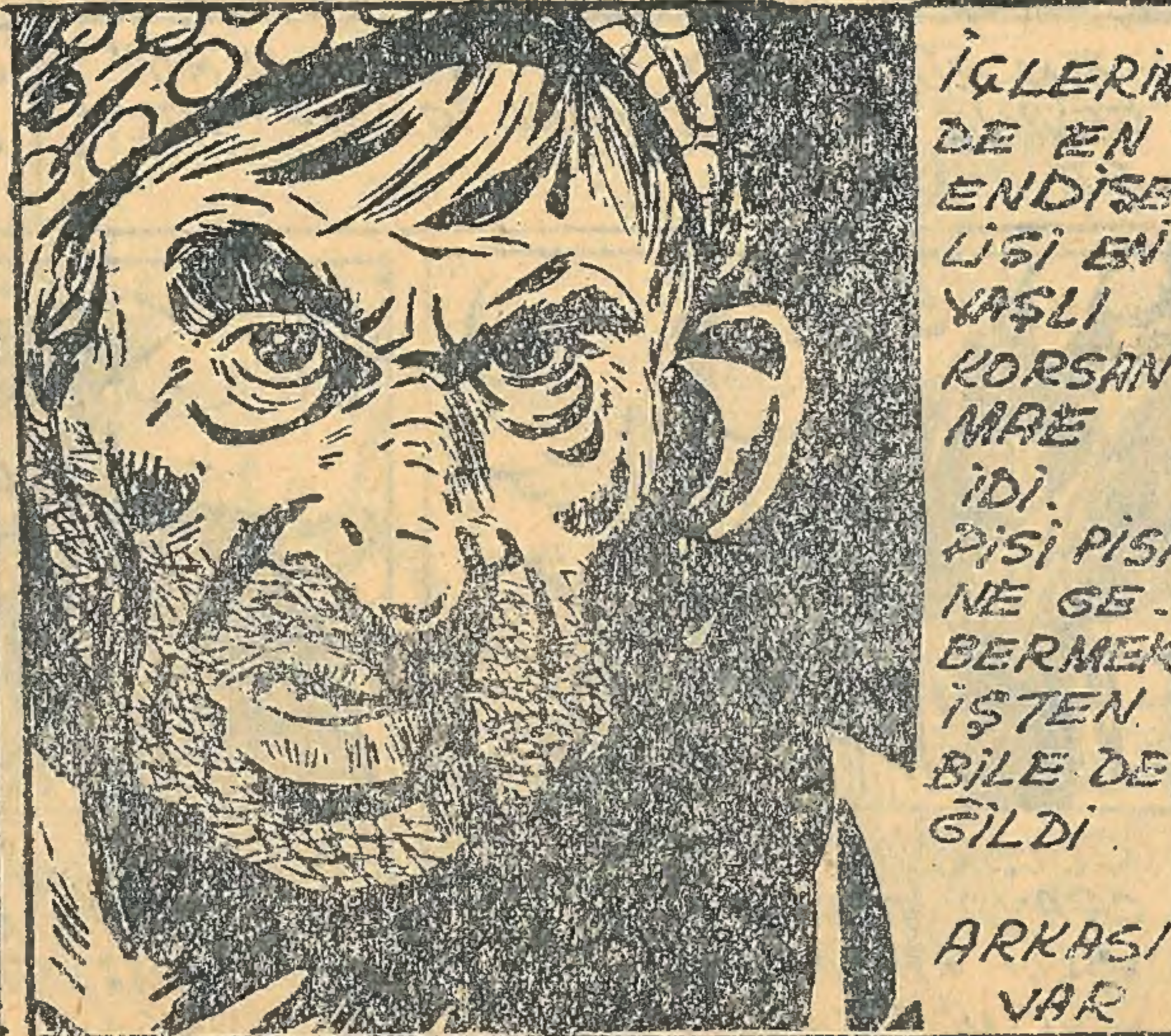
İYİCE YAKLAŞTIKLARI İNGİLİZ DONANMASININ DEVRİYE GEZEN BİR GEMİSİNE RASTLADI.



ŞUNLARA SÖYLE. KİNG RİŞAR ÖNLERİ SİPA, İPEK Lİ VE BAHARAT YÜKLÜ OLARAK LİMANA GİRDİ. MÜJDE VER ŞU DENİZCİLERE..



ANBARDA KORSANLAR MERAKI İÇİNDE BEKLEŞİYORLARDI



İĞLERİN DE EN ENDİŞESİ EN YAŞLI KORSAN MARE İDİ. PİSİ PİSİ NE GE BERMEK İŞTEN BİLE DE GİLDİ

ARKASI VAR

ALNIMIN



YAZISI



DÜRAND HAPİS-
TEN ÇIKAR ÇIK.
MAZ KLERİN EVİ
NİN CIVARIN
DA DOLAŞMA



NIHAYET BİR GÜN ÖĞLEDEN
SONRA KLER SOKAĞA ÇIK-
MIŞ. DÜRAND PEŞİNE TA-
KILMIŞ.. İLKÖNCE CESARET.
SİZ ADIMLARLA TAKIP
ETMİŞ.. SONRA KARARINI
VERMİŞ..



NE İSTİYOR-
SUNUZ ?

YANILMIYORSAM SİZ MATMA-
ZEL KLER SİNİZ.. ÇOKİYİ TA-
NIDİĞİNİZ BİR İNSAN HAKKIN.
DA SİZE BİLGİ VERMEK İSTER-
DİM... MARK'A DAİR..



BURADA RAHAT KONUŞAMA-
YIZ. UFAK BİR BARA GİDELİM
DAHA SÂKİN KONUŞURUZ.

MARKTAN HA? NASIL
İYİ Mİ? NE YAPIYOR?

ŞİMDİ NEREDE? İNŞAL-
LAH HASTA DEĞİLDİR. ÇA-
BUK SÖYLEYİN.. MEKTUP-
LARIMA NEYE CEVAP
VERMİYOR

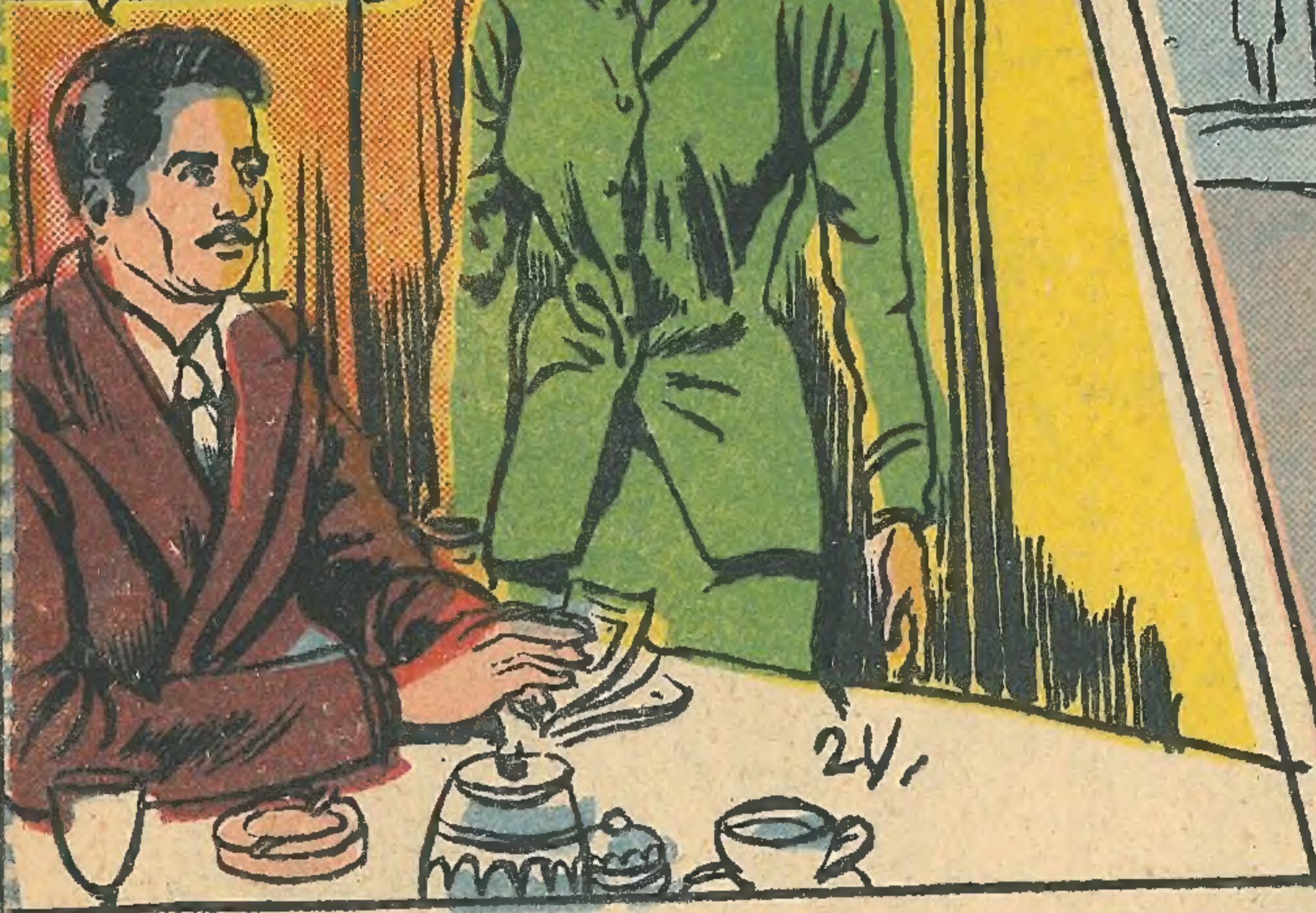
FENA DEĞİL.. SİZİ ASLA UNUT-
MIYACAĞINI SÖYLEMENİ İSTEDİ.
BU İSTEĞİNİ YERİNE GETİRİYÖ-
RUM. İKİNİZE DE YARDIM EDEBİ-
LİRİM. SİZE BİRŞEY TEK-
LİF EDECEĞİM..

HAPİSHANENİN GİRDİSİNİ ÇIKTISINI ÇOK İYİ
BİLİRİM. BİRÇOK ARKADAŞLARIMI VARDIR.
MEKTUP, HATTA PAKETLERİNİZİ ULAŞTIRIRIM.
İSTERSENİZ MARKI ÇIKARTABİLİRİM DE...
BÜTÜN BUNLAR BİR MÜKÂFATA DEĞER DE-
ĞİL Mİ?



MÜKÂFATINIZI ALIN.. BİR DA-
HADA BÖYLE TEKLİFLER YAP-
MAYIN.. BUNLAR NAMUSLU
İNSANLARIN HARCİ DEĞİL..

SİZ BİLİRSİ-
NİZ.. EĞER
FİKRİNİZİ DE-
ĞİŞTİRİRSİZ..
NİZ HER ZA-
MAN EMRİNİ?
ZE AMADE-
YİM..



ACABA KÖTÜ MÜ ETTİM.? AMA A-
DANDA HİÇ İTİMAT EDİLECEK SURAT
YOK Kİ... AH KEŞKİ MARK ÇIKA-
BİLSE.. NE İYİ OLUR.. ZAVALLI
MARK.. ŞİMDİ KİMBİLİR NE YAPI-
YOR...

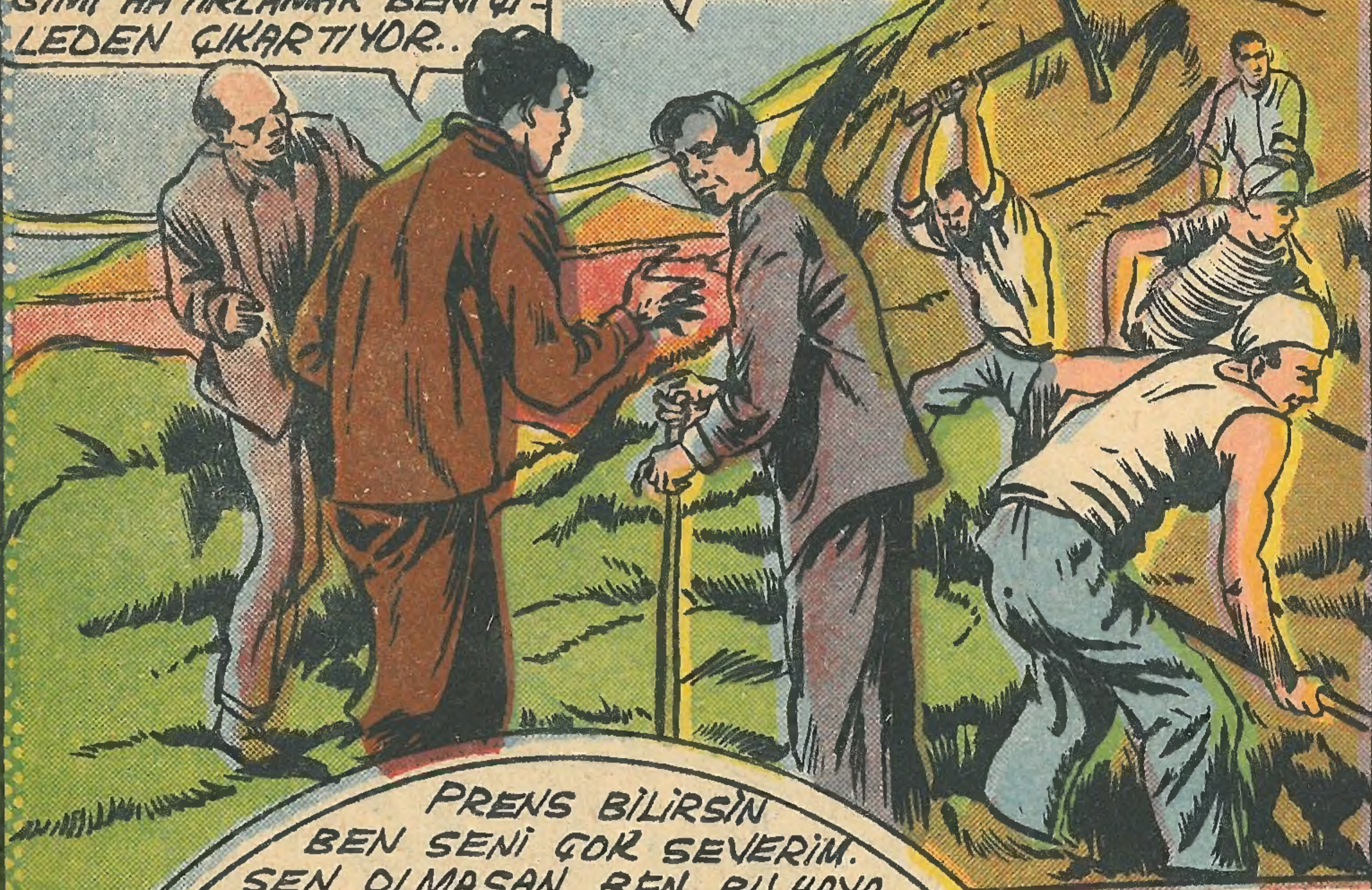


BEN BU SIRADA, ARKAMDA MAHKÜMLA-
RIN ELBİSESİNİ GİYMIŞ, ÇALIŞIYORDUM.
EN İYİ ARKADAŞIM PRENS'Tİ. BİRBİRİ-
MİZE BÜTÜN SIRLARIMIZI SÖYLER, GARDİ.
YANDAN FIRSAT BULDUKÇA GEVEZELİK
EDERDİK.
BİR TUNEL İNŞAATINDA ÇALIŞIYORDUK..



ÇALIŞMAK BENİ YILDIR-
MIYOR PRENS.. AMA TAM
İKİ BİN GÜN HEP AYNI ŞE-
KİLDE BİR HAYAT SÜRECE-
ĞİMİ HATIRLAMAK BENİ Çİ-
LEDEN ÇIKARTIYOR..

BEN DE ÖYLE.. AMA
SEN BANA BAKSANA..
BEN KENDİNİ BUR-
DA GÜRÜTECEK
İNSAN MIYIM ?



PRENS NELER GEVELİYORSUN?
DİLİNİN ALTINDAKİ BAKLAYI Çİ-
KAR.. YOKSA BANA İTİMA DİN
YOK MU ?
YAVAŞ KO-
NUŞ CANIM..
SEN DAHA FOL YOK YUMUR.
TA YOKKEN ELÂLEME
DUYURACAKSIN..



PRENS BİLİRSİN
BEN SENİ ÇOK SEVERİM.
SEN OLMASAN BEN BU HAYA-
TA DAYANAMAM. NE OLUR, HERHAN-
Gİ BİR TEŞEBBÜSÜNDE BENİ UNUT-
MA... YALNIZ KALIRSAM MAHVOLURUM.
OLUR.. OLUR AMA SESİNİ
KİS.. BİRAZ YAVAŞ KONUŞ..
SANA BU İŞİN TAFSİLÂTINI
UZUN UZUN ANLATIRIM. ÇOK
TEHLİKELİ BİR İŞ AMA...

NE İSTERSEN
NE SÖYLERSEN
KÖRÜ KÖRÜNE
YAPACAĞIM..
ANLAT..

BUNU ÖĞRENMEKTE NE ACE-
LE EDİYORSUN? ÖĞRENME
DAHA İYİ.. EN UFAK BİR
İMA.. AĞZINDAN KACIRACAĞIN
EN BASİT BİR SÖZ BİZİ
ELE VEREBİLİR.

